

KOMMUNISTISK POLITIK

SOLIDARITET
MED
SLAGTERIARBEJDERNE
HJEMMEHJÆLPERNE
- MED ALLE
DER ER I KAMP

RIBUS
10 ÅR EFTER

Nr. 3
9. årg.
2005

**4. februar -
17. februar**
Støttepris 12 kr.

TEMA: TILBAGETRÆKNING NU!

Demokrati og valg s. 2 ● Bush's irakiske valgsvindel s. 3 ● Mr. Bush! We are ready! s. 4 ●
Tilbagestrækning nu! s. 6 ● De udstødtes valg s. 8 ●
Valgflæsk eller virkelighed? s. 10 ● Imodnazi.dk s. 11 ● Ribus 10 år efter s. 12 ●
Irak: Lad dem spise valg! s. 14 ● "Dødslist" og hetz s. 16 ●
DKU 5. kongres s. 18 ● Regeringsalternativer og folkelig modstand s. 20 ●
Debat s. 22 ● (Valg)kampen om arbejdspladser s. 24

Demokrati og valg

Demokrati og valg

Det borgerlige demokratis, parlamentarismens, væsen består, som det er blevet sagt, i 'kunsten at regere mod folket ved hjælp af folket'. Danmark ville ikke være medlem af Den europæiske Union og på vej ind i Europas Forenede Stater, hvis ikke det var tilfældet – for flertallet af danskerne har været imod dette projekt fra starten – helt tilbage i 1972, da man stemte ja til det 'Europæiske Økonomiske Fællesskab'. Hvis det ikke var tilfældet, ville Danmark ikke være deltager i den ulovlige krig og besættelse af Irak. Og var det ikke sådan, ville det såkaldte 'velfærdssamfund' – resultaterne af arbejderklassens kamp igennem årtier – ikke være på vej i skraldespanden, som det er,

Det borgerlige demokratis princip er det modsatte af demokrati: nemlig princippet om, at flertallet må indordne sig under mindretallet og dets interesser.

Det borgerlige parlament er ikke andet end en snakkemaskine oprettet med det formål at bedrage almindelige mennesker, som Lenin sagde. Eller med Karl Marx's kontante ord, så skal vælgerne 'hvert tredje (eller fjerde, KP) eller sjette år afgøre, hvilket medlem af den herskende klasse, der skal ud- og undertrykke folkets mål i parlamentet.'

Valget i Danmark består i, hvilken fraktion inden for det danske borgerskab, som skal styre de kommende år, - og som repræsenteres af henholdsvis Fogh og hans gruppe eller Lykketoft/Jelved og deres halehæng fra SF og Enhedslisten.

Hele kampen mellem de to blokke, de to statsministerkandidater og de to regeringsalternativer, er ikke andet end et stort og aftalt skuespil, som skal forhindre den virkelige opposition i at manifestere sig ved valget. I bedste amerikanske stil organiseres 'valgdueller' mellem præsidentkandidaterne, hver med deres medbragte hold af mobiliserede og højtråbende unge klakører. Hvis den virkelige folkelige opposition søger at komme til udtryk i valgkampen, bliver den i medierne nærmest fremstillet som terrorister, som det var tilfældet da nogle krigsmodstandere i Svendborg protesterede – tilmed aldeles fredeligt og fuldt lovligt - ved et af Fogh Rasmussens reklamefremstød.

Fogh og Lykketoft var enige i at fordømme krigsmodstan-

derne i Svendborg.

Selvfølgelig bliver stemmerne og folketingspladserne købt: Valgbudgetterne til FV2005 har aldrig været større. En stor del af valgskuespillet, herunder partiernes valgkampe, betales af skatteyderne. Monopolerne giver også deres bidrag. A.P. Møller ser gerne, at Fogh-regeringen fortsætter, og har nu sat Pia Kjærsgaards støtteparti på listen over værdige modtagere af midler fra den almennyttige fond: Dansk Folkeparti har fået – beskedne - 100.000 kr. af Maersk.

At de 'respektable' og 'demokratiske' politikere ikke viger tilbage for regulære ulovligheder for at sikre sig penge til valgkampen, fik Ekstra Bladet afsløret, da avisen tilbød 5 forskellige politikere 40.000 kr. som ulovlige, anonyme tilskud. Blandt de åbent borgerlige politikere var der fuldt hus. 3 ud af 3 tog med glæde imod pengene. De var alle særdeles opfindsomme med hensyn til, hvordan de ulovlige midler kunne skjules. Da de blev afsløret, beklagede de selvfølgelig: De kendte ikke reglerne! De er stadig værdige til at sidde i folketinget. Deres partier har tilgivet dem.

Valget afgøres på de to store TV-kanaler, og 'duellerne', valgkampsportagerne, de daglige meningsmålinger og de særligt udvalgte eksperters valgkommentarer er en central del af det store spil om, hvem af de to regeringsalternativer, der faktisk kommer til at råde over folketingsflertallet og regeringsmagten.

Det største vælgerkøb hedder valgløfterne. Det er en særlig konkurrencesport, der går så stærkt, at ingen kan følge med: 5 milliarder til skolerne? Ingen højere? Bingo!

De stakkels vælgere er nok skeptiske, *men 'de mener det jo godt nok'*, politikerne.

Det største valgløfte af dem alle sammen ved FV2005 stod Enhedslistens Pernille Rosenkrantz-Theill for. Hun er slagkraftig, virker oprigtig – og er blevet en af valgets mediestjerner. I sine afslutningsord i et TV-vælgermøde – 'Op af sofaen' – med alle partierne, kunne hun meddele, at selvom Enhedslistens drøm om et helt andet samfund måske lød utopisk, kunne den realiseres 'bid for bid' – og hun gentog: '*bid for bid*' – via folketinget.

Det er ikke bare det største, men også det frækkeste, bedrag af dem alle.

Redaktionen 2. februar 2005

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Redaktion og abonnement
Onsdag og torsdag
15.30 - 17.30
Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk
ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser
Halvår (13 nr.) 275 kr.
År (26 nr.) 450 kr.
Betales til

Foreningen Oktober Forlag
Giro 1-663-4271

Deadline for indlæg til næste nr.
fredag den 11. februar 2005

Bush's irakiske valgsvindel

Arbejderpartiet Kommunisterne

Det irakiske 'valg' hilses velkommen som 'et historisk skridt mod demokrati' og prides som vellykket ikke bare af krigskoalitionens politikere, men af en stor del af verdens regeringer og medier. Det er imidlertid ikke andet end et gigantisk internationalt organiseret show, orkestreret af USA – og svindel fra ende til anden.

Bush ønsker at demonstrere, at 'demokratiet' kommer til Irak og Mellemøsten med amerikanske missiler, så USA nu kan forlænge besættelsen af Irak for at 'stabilisere demokratiet' og kaste et skær af 'valglegitimitet' over den ny overgangsregering, USA udpeger som resultat af farcen.

Grundlæggende set er valget i strid med international lov. I bund og grund illegitimt. Man har omhyggeligt sørget for, at det har fået et skær af FN-blåstempling – men det er USA og dets militær, der var valgets egentlige organisator.

Det var et 'valg', som blev gennemført med en amerikansk pistol mod brystet, under undtagelsestilstand. Store dele af den irakiske befolkning var afskåret fra at stemme. I byer som Falluja og Samara kunne ingen stemme. Der var ikke en normal valgkamp, valgstederne og kandidaterne offentliggjordes først umiddelbart op til valget. Nogle kandidater optrådte end ikke på valglisten. Valget var virkelig hemmeligt – for irakerne! Der var ikke skyggen af en 'demokratisk' proces.

Der var ingen internationale observatører – 'sikkerheden kunne ikke garanteres' – ingen uafhængig kontrol med stemmeafgivning eller optælling.

USA's Allawi-regime og dets partnere bestemmer suverænt valgdeltagelse og 'vindere'. Forløjede presse-rapporter har talt om en enorm valgdeltagelse på op til 85 pct., og nu hedder det 60 pct. Det er rent fabrikat.

Bush var urokkelig i sin beslut-

ning om at gennemføre den tragiske valgfarcen og forvandle den til en politisk sejr, en propagandasejr.

Alle sejl blev sat til: Irakerne blev sat under et mangesidet pres.

Amerikanske soldater 'opfordrede' dem med våben i hænderne til at stemme 'for frihed'. Allawi-regimet og hans torturbander af sikkerhedsfolk og politi lod rygtes, at de mange ludfattige og sultne irakere, der ikke stemte, ville blive frataget deres madrationer. Som valgets kontrollanter kan Allawi og hans folk sørge for, at udeblivelse – valgboykot – også udløser andre repressalier.

Dertil kom shiitiske ledes religiø-

se påbud om at deltage og deres demagogiske politiske parole om, at valget vil føre til, at amerikanerne forlader landet.

En cocktail af terror, trusler, løfter, bedrag og uhammet pressio-

På den anden side stod modstandens og sunni-partiernes og andres opfordring til valgboykot af et illegitimt valg, som står i centrum for den amerikanske plan for at sikre sig endelig kontrol med Irak. Deraf fulgte også modstandens bomber mod valgsteder, irakisk politi og amerikansk militær, der bevogtede dem.

42 rapporteres dræbt ved forskellige angreb på valgsteder og valgvogtere.

Hele denne tragiske farce betegnes

nu som 'en succes', 'historisk', som virkeligt 'demokrati', og manipulerede medier og kyniske politikere verden over spiller med.

Uanset hvilken regering, der fikses – om det bliver Allawi, som fortsætter (som USA foretrækker) eller Al Sistanis-repræsentant, eller en studehandel – er den udsprunget af noget, som ligner verdenshistoriens største svindelvalg, et fupvalg, som tilmed i selve sit udgangspunkt er folkeretsstridigt. Det vil igen være en illegitim regering, som ikke er værdig til nogen form for international anerkendelse.

Flertallet af irakerne, det overvældende flertal, vil have amerikanerne og deres partnere ud. De fleste vil have dem ud øjeblikkeligt, i al fald inden årets udgang. Men USA har ikke i sinde at trække sig ud eller påbegynde en tilbagetrækning. Amerikansk militær forbereder en langvarig, permanent besættelse, så det er en selvfølge, at modstandskampen mod USA og dens tredje lakaj-overgangsregering vil fortsætte.

Da byen Falluja med dens 300.000 indbyggere i en af alle tiders store krigsforbrydelser (der ikke er blevet undersøgt af en uafhængig international instans) blev raseret til grunden og forvandlet til en spøgelsesby (USA "måtte ødelægge den for at redde den"), hævdede amerikansk militær, at nu var rygraden knækket på oprøret. Det viste sig lynhurtigt at være en løgn.

Nu søger man igen at knække oprøret med "politiske" midler, med farcedemokrati og svindelvalg.

Det er også prøvet før, og det vil heller ikke denne gang lykkes for USA og dets medskyldige.

31. januar 2005

Mr. Bush! We are ready!

Dansk erhvervsliv er på krigsfod. Og det danske militær forbereder sig på endnu flere internationale krigsopgaver. Militariseringen løber stærkt i Danmark.

George W. Bush gjorde det ved indsættelsen til sin anden periode som krigspræsident klart, at den aggressive kurs for amerikansk verdensherredømme og globalt amerikansk diktat vil blive fortsat, nu under overskriften 'krig for frihed – mod tyranni'.

"Det store mål, det er at bringe al tyranni til ende, består af generationers koncentreret indsats. At det er en svær opgave, er ingen undskyldning for at vige uden om. Amerikas indflydelse er ikke ubegrænset, men heldigvis for de undertrykte er vores indflydelse af et betragteligt omfang, og vi vil uden tøven bruge denne indflydelse i frihedens navn. Min mest højtidelige pligt er at beskytte nationen og dens folk mod yderligere angreb og trusler. Nogle har været så ukloge at teste Amerikas beslutsomhed og har fundet, at den ikke sådan lader sig flytte.

Vi vil vedblive at præcisere valget for hver eneste regent og hver eneste nation. Det moralske valg mellem undertrykkelse, som altid er forkert, og frihed, som er evigtgyldigt rigtigt."

Det vil igen sige: 'Enten er I med os, eller også er I mod os. Og vi bestemmer.' Bushs tale var en optakt til fortsat krig, til nye aggressionskrige, selvom retorikken i den anden periode bliver en smule anderledes.

F.eks. er 'ondskabens akse' blevet afløst af det, som udenrigsminister Condoleezza Rice nu kalder 'tyranniets udposter'.

Afghanistan og Irak er jo væk fra listen, der i dag ifølge Rice består af 'Cuba, Nordkorea, Iran, Hviderusland, Zimbabwe og Burma (Myanmar)'. Der kan være andre, som Syrien. I øjeblikket er Iran hovedfokus for den amerikanske krigsforberedelser. Det er sandsynligvis kun den irakiske modstandskamp, der har forhindret, at der endnu

*»Irak har masseødelæggelsesvåben. Det er ikke noget, vi blot tror. Det er noget, vi ved.«
Anders Fogh Rasmussen*

er kommet militære angreb på Iran.

Betaler for at være med

Det officielle Danmark er bestemt ikke mod Bush og hans globale krigspolitik. Det betaler for at være med, i Afghanistan, Irak, eller for at deltage i store våbenprojekter. A.P. Møller/Mærsk har lagt kursen.

Mærsk har netop fået endnu et skulderklap fra USA: A.P. Møller-koncernen har med en kontrakt om drift af 22 skibe fået en solid tillidserklæring fra det amerikanske militær. Kontrakten, der har en værdi til mellem tre og fire milliarder, hører under et vigtigt amerikansk militært flådeprogram, betegnet MSP.

MSP består i faste aftaler med nøje udvalgte rederier, der skal sejle under amerikansk flag og med amerikansk besætning. Disse krav er ufravigelige og skyldes, at US-Marine ønsker den maksimale loyalitet over for USA's interesser.

MSP opererer med 60 skibe, hvoraf Mærsk altså har vundet kontrakten for mere end en tredjedel.

Dette betegnes som en stor tillidserklæring fra US-Marine, der afspejler tilfredsheden med Mærsk-koncernens

jobudførelse under den igangværende Irak-krig.

Jyllands-Posten oplyser, at kontrakterne er vundet med en velforberedt lobbykampagne i stærk konkurrence mod bl.a. det amerikanske firma USSM, der hævder, at Mærsk-koncernen har forsøgt at true selskabet til at opgive sine kontrakter. Kampen om kontrakterne betegnes som have været både bitter og beskidt.

Dansk erhvervsliv og den danske stat er dybt involveret i projektet om at udvikle næste generation af kampfly til afløsning af de nuværende F16-fly. Der er betalt over 1 milliard kroner for dansk deltagelse i det amerikanske projekt *Joint Strike Fighter*, som inden for en årrække skal erstatte de nuværende kampfly med endnu mere sofistikerede dræbermaskiner.

Der er i forvejen dansk militær knowhow fra våbenfabrikken Terma i de F16-fly, som israelerne bruger i krigen mod palæstinenserne.

Nu oplyser Politiken, at den amerikanske regering forhandler med Israel om israelsk deltagelse i projektet. Det vil betyde et endnu nærmere og direkte samarbejde mellem danske og israelske virksomheder. Det ventes, at Israel i løbet af kort tid formelt bliver knyttet

til projektet.

A.P. Møller/Maersk er også helt fremme i forhold til Joint Strike Fighter-programmet. I september 2003 kunne Berlingske Tidende meddele følgende:

“Rederiet Maersk Sealand har kurs direkte mod en milliardordre på at transportere flydele rundt i hele verden til det storstilede våbenprojekt Joint Strike Fighter med et samlet budget på omkring 3.000 mia. dollar.”

I militariseringens frontlinje

Danmark er med i den globale militariseringens forreste række. Dansk militær er også med i spidsen.

På flyvevåbnets hjemmeside kunne Flyvetaktisk Kommando allerede i april 2004 meddele, at ‘Danske F16-fly (kom) først i Europa med satellitnavigerede bomber’.

Flyvetaktisk Kommando fortæller stolt:

“Som den første F16-nation i Europa har Danmark demonstreret evnen til at præcisionsbombe med GPS-styrede bomber. Flyvevåbnet arbejder målbevidst på at tilvejebringe de kapaciteter, der efterspørges til brug for internationale operationer rundt på kloden. Præcis våbenindsats fra kampfly med mindst mulig risiko for uønsket skade på omgivelserne er en af de kapaciteter, der efterspørges.

Flyvevåbnet demonstrerede under

Demonstration ved WSF, Porto Alegre Støt den irakiske modstand

Ved det sociale topmøde i Porto Alegre i Brasilien protesteredes mod besættelsen, fupvalget i Irak og til støtte for den legitime modstandskamp

operationerne over Afghanistan med laserstyrede præcisionsbomber, at vi besidder præcisionskapacitet. Laserstyrede våben kræver imidlertid god sigtbarhed, hvorfor en supplerende kapacitet, der ikke er afhængig af sigtbarhedsforhold, har været ønsket.

Flyvevåbnet har netop som led i en fælles europæisk F16-øvelse demonstreret, at F16-kampfly nu også besid-

der denne supplerende kapacitet. Effekten er opnået gennem integration af et nyt bombesystem, Joint Direct Attack Munitions (JDAM), der styres mod det udpegede mål ved brug af satellitnavigation, dvs. anvender GPS-styring. (...)

Kapaciteten til at anvende JDAM indbygges i F16-fly i forbindelse med den såkaldte MLU M3-opdatering. Flyvevåbnet har foreløbig ombygget to fly til denne version og fortsætter nu med ombygning af de øvrige. Udvikling af MLU M3 er sket i samarbejde med de øvrige F16-nationer, men kun Danmark har på nuværende tidspunkt iværksat anskaffelse af JDAM. Flyvevåbnet er derfor for øjeblikket den eneste europæiske F16-bruger, der besidder fuld kapacitet til indsættelse af præcisionsvåben, dag og nat og under alle sigtbarhedsforhold.”

På samme hjemmeside formuleres også ‘visionen’ for det danske ‘Forsvar’. Den lyder således:

‘Forsvaret vil være førende i rettidig indsættelse af veludrustede, veluddannede og velmotiverede styrker, der kan løse internationale som nationale opgaver’.

Maersk og dansk militær i Irak: Parat til nye eventyr?

Mr. Bush! We are ready!

Tropperne skal hjem NU:

Danskerne massivt bag kravet om tilbagetrækning fra Irak

Af Stop Terrorkrigen

Det bør være en bombe i den danske valgkamp: To tredjedele af danskerne vil have tropperne hjem fra Irak nu eller inden for en klart afgrænset periode. Fogh-regeringen har et stort flertal imod sin Irak-politik, selv blandt dens egne og Dansk Folkepartis vælgere.

Det er et massivt flertal af danskerne, der vil have de danske soldater ud af Irak øjeblikkeligt eller inden for en klart tidsbegrænset periode. Næsten to tredjedele (samlet set 63 pct.) afviser Fogh-regeringens Bush-lydige Irak-politik.

Det viser en meningsmåling for Berlingske Tidende, som Gallup har gennemført.

Fogh-regeringen har konsekvent afvist at fastsætte en dato for tilbagetrækning af de danske soldater og har i stedet erklæret, at den vil have soldater i Irak, 'så længe der er behov for international støtte'.

I modsætning hertil vil næsten hver fjerde dansker øjeblikkeligt have tropperne trukket ud af Irak. Dertil kommer 41 pct., der kræver, at der fastsættes en konkret slutdato for den danske tilstedeværelse.

Et flertal af danskerne mener, at beslutningerne om at deltage i krigen var forkert fra starten af. En anden opinionsmåling af Gallup for Berlingske Tidende og Epinion for Ugebrevet A4 viser, at 54 procent siger Nej til, at det var en rigtig beslutning, at Danmark gik ind i Irak-krigen. 36 pct. mener, at beslutningen var rigtig.

Det er et politisk meget bredt udsnit af danskerne, der er imod Fogh og Co.s politik.

Ikke bare oppositionspartiernes vælgere, men over halvdelen af regeringens og dens støttepartiers vælgere vil have fastsat en tidsgrænse for den danske krig.

Det er ikke mindst overraskende, at undersøgelsen viser, at ledelsen af Dansk Folkeparti, som konsekvent har støttet Irak-krigen og besættelsen som

en 'krig mellem civilisationer', er på kollisionskurs med deres vælgere. Hele 29 procent vil have soldaterne hjem øjeblikkeligt, og kravet om en fast slutdato er massivt blandt partiets vælgere.

Både regeringspartierne, Socialdemokratiet og De Radikale, som alle har stemt for forlængelse af de danske troppers deltagelse i besættelsen af Irak, senest i november måned, søger at holde Irak-krigen ude af valgkampen. På gaderne og på vælgermøderne landet over bliver dette spørgsmål imidlertid rejst igen og igen, ikke mindst af de unge.

Tilbagetrækning NU!

Folketingsbeslutningen om de danske troppers forbliven i Irak går frem til 1. juni. De Radikale har sagt, at de vil vurdere hele situationen på baggrund af resultatet af det irakiske valg den 30. januar. Mogens Lykketoft er under valgkampen begyndt at tale om, at han – efter konsultation med den 'ny irakiske regering' – vil ændre den danske tilstedeværelse, så dens militære karakter bliver mindre udtalt.

Det er ikke godt nok. Alle ved, at det irakiske farcevalg ikke vil resultere i en legitim regering, og modstanden mod den ulovlige amerikansk-anførte besættelse vil fortsætte. Danskerne kræver tropperne hjem, og det vil være muligt for en ny regering og et nyt folketingsflertal at træffe beslutning om at trække

soldaterne ud umiddelbart efter det irakiske valg. Den 8. februar kendes resultatet, og 'regeringsalternativet' må allerede nu kunne sige, om det vil fortsætte den militære tilstedeværelse eller ej.

Antikrigsbevægelsens holdning er klar: Der er intet at blive i Irak efter. De danske soldater skal hjem med det samme. Den danske krigsdeltagelse var forkert fra starten, imod folkeretten – og Danmark må betale krigsskadeserstatning for de ødelæggelser, det har været med til at forvolde. Genopbygningen af Irak må være en ny legitim irakisk regerings ansvar – dvs. en regering, der er udsprunget af det irakiske folk og dets modstandskamp, og som dannes i forbindelse med, at USA og krigskoalitionen bliver trukket ud, og ikke en af USA påtvunget regering. Alle de 'love', krigskoalitionen har påtvunget irakerne siden besættelsen, er ulovlige, ugyldige i forhold til international ret. Om FN skal have en rolle i Irak eller ej efter besættelsens ophør, er op til en sådan legitim irakisk regering og ingen andre. FN har ingen rolle at spille i det besatte Irak.

En regering, der vil blive i Irak, kan ikke støttes

Kun Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten har stemt imod krigen, før den blev iværksat, og imod dansk deltagelse i besættelsen.

I SF's fyldige valgprogram fylder Irak-krigen imidlertid kun nogle få linjer og USA's og dets allieredes 'krig mod terror' slet ingen. Om Irak hedder det:

"Vi vil fortsætte kampen imod den amerikanske besættelse af Irak. Danmark skal ikke støtte denne politik. De danske tropper skal trækkes hjem, og FN skal have ansvaret for genopbygningen af Irak."

Enhedslisten vil have danske tropper hjem nu og har ikke fremlagt 'alternative planer' for amerikansk eller udenlandsk tilstedeværelse i Irak.

Både SF og Enhedslisten afviser

imidlertid at støtte den legitime modstandskamp, som det irakiske folk fører mod den amerikansk-ledede ulovlige krig og besættelse.

Modstand mod Irak-krigen har, som Gallup-målingen viser, bred folkelig støtte, og der er stemmer i det. Det ved begge partierne, og de har derfor en særlig forpligtelse over for den langt bredere antikrigsbevægelse uden for folketinget.

Det var en graverende fejl af begge partier, at de – i direkte modstrid med antikrigsbevægelsens holdning – har været med til at stemme for at give eksilirakere i Danmark økonomisk støtte til deltagelse i farcevalget den 30. januar. Dermed har de bidraget til at give dette USA-dikterede fupvalg et skær af demokratisk legitimitet, som det ikke besidder.

Dette valg er simpelthen en politisk farce uden sidestykke i verdenshistorien.

Hvor højt prioriterer SF og Enhedslisten partier egentlig spørgsmålet om, at Danmark er deltager i en ulovlig imperialistisk røverkrig?

Ingen af de to partier har indtil nu meddelt, at en betingelse for deres støtte til en socialdemokratisk ledet regering eller for at pege på Lykketoft som statsminister efter valget er, at de danske tropper i Irak trækkes ud umiddelbart uden at blive erstattet af et 'humanitært' kontingent, som blot vil være en ny form for støtte til USA's ulovlige krig.

Det er en oplagt ting at kræve, hvis partierne virkelig mener deres krigsmodstand. Ved at gøre dette ville de bringe Irak-krigen centralt ind i valgkampen og iværksætte et effektivt pres for at få de danske tropper ud.

Krigsmodstandernes organisationer har ikke givet en anbefaling til vælgerne om, hvor de skal stemme, men opstiller parolerne 'Stop besættelsen af Irak' og 'De danske soldater hjem NU' som centrale og uomgængelige krav til enhver regering.

Den 19. marts er toårsdagen for starten på den ulovlige krig, der blev begrundet med løgne om en trussel fra masseødelæggelsesvåben og terrorstøtte. Der planlægges massive demonstrationer over hele verden, også i Danmark.

Til den tid bør de danske tropper være på vej hjem!

Det irakiske valg og Danmark

Det irakiske valg i Irak blev udråbt som en 'tordnende succes' af den amerikanske præsident, og det er blevet gentaget i en uendelighed også af danske medier og politikere.

Ud fra en bestemt vinkel kan det betegnes som en 'succes': for det amerikanske propagandaapparat, som havde forhåndsarrangeret valgdækningen som en jubelfest på 'demokratiets' vegne.

Mediedækningen har efterladt det indtryk, at irakerne deltog massivt i valget. Tal på mere end 70 pct.s valgdeltagelse er fløjet rundt.

Det udlægges som en bred støtte fra irakerne til Bush og krigskoalitionen, indbefattet den fortsatte danske deltagelse i den ulovlige krig og den ulovlige besættelse.

Hvis et sådant valg var foregået i et hvilket som helst andet land, der ikke var under amerikansk besættelse, ville det på forhånd være dømt som et fupvalg, alene fordi der ikke var internationale observatører.

Den amerikansk indsatte Allawi-regering, der sammen med den amerikanske hær har iscenesat valgfarcen, har kunnet udlægge den, som den ønsker – og har gjort det.

Det er fra den, oplysningerne kommer om, at langt over halvdelen af de irakiske vælgere har stemt.

Dens tal er imidlertid fuldstændig falske.

Kendsgerningen er, at valgdeltagelsen ikke er opgjort, og at alt tyder på, at mindre end 50 pct. af vælgerne i Irak deltog i valget. Den Mossad-sponsorede israelske hjemmeside Debka-file anslår valgdeltagelsen til 40-45 pct., og selv det tal er sandsynligvis stærkt overdrevet.

Blandt irakere i udlandet var stemmedeltagelsen mindre end 25 pct.

Valget var ifølge uafhængige rapporter ikke bare præget af vold, men også af pres mod vælgerne og omfattende valgsvindel.

Grundlæggende set var valget illegitimt og i strid med folkeretten, et valg påtvunget af en ulovlig besættelsesmagt. Den grundlovgivende forsamling

**Af
Stop
Terror-
krigen**

og den regering, som den måtte udpege, er dermed også illegitime og støttes af mindre end halvdelen af irakerne.

Ifølge en meningsmåling fra det amerikanske Zogby International vil 82 pct. af sunnierne og 69 pct. af shiiterne have amerikanske tropper ud af Irak 'enten øjeblikkeligt, eller når en valgt regering er på plads'.

Der er ingen som helst baggrund for at udlægge valget som en støtte til de amerikanske eller danske troppers fortsatte forbliven i Irak.

Der er heller ingen grund til at udlægge det som en afstandtagen fra modstandsbevægelsen fra den irakiske befolknings side.

Der er grund til at huske vore egne erfaringer med valg under en udenlandsk besættelse. I marts 1943 afholdtes et folketingsvalg, som blev udlagt som en klar støtte til kollaborationspolitikken med den tyske besættelsesmagt og som et slag mod den danske modstandsbevægelse. Mindre end seks måneder senere fejede folkestrejkerne samarbejdspolitikken og kollaboratørregeringen ud.

I Danmark ønsker et stort flertal i befolkningen, at de danske tropper trækkes hjem. Valget i Irak kan på ingen måde bruges som argument for at forlænge den danske tilstedeværelse.

Den kommende danske regering bør tage konsekvensen af, at krigen og besættelsen og den danske deltagelse i den er ulovlig, og derfor bryde med den amerikansk-ledede krigskoalition og trække tropperne hjem uden at gøre dette afhængigt af den nye amerikansk-valgte regering i Bagdad og dennes 'ønsker'.

Den danske tilstedeværelse i Irak er illegitim, en gigantisk politisk fejltagelse, og må afsluttes med en øjeblikkelig tilbagetrækning. 1. februar 2005

De udstødtes valg

*Der må ikke snakkes
'velfærdsreform' - for nye
nedskæringer er på vej*

Mens folketingsvalgets to hovedkombattanter har travlt med at overbyde hinanden. Når det gælder hensigtserklæringer om at skabe flere arbejdspladser, så spiller de udstødtes levevilkår en marginal rolle i stemmefiskeriet. For regeringspartierne og Socialdemokratiet har lagt den kommende "velfærds"reform på is i den aktuelle strid om stemmer: De er nemlig grundlæggende enige i indholdet i en kommende reform - logisk nok, da de alle er unionstilhængere, hvorfra kravene om nye nedskæringer kommer.

For Venstres vedkommende har de i modsætning til sidste valgkamp, hvor de udstak løfter om at bevare satser og betingelser, i den forløbne regeringsperiode garanteret forringelser!

Faktisk forsøgte de midt i perioden at omgå løfterne, da de ville spare en milliard på dagpengene ved at fratage arbejdsløse deres dagpenge, hvis de

havde mellem 7½ og 15 timers arbejde på en uge. Regeringen fremlagde forslaget i forbindelse med finansloven for 2004, hvilket fik fagbevægelse og arbejdsgiverorganisationer til at protestere massivt, hvilket regeringen sad overhørig. Det var først, da tv dokumenterede, at det var et løftebrud, at de så sig nødsaget til at trække det, men i samme moment gjorde de det klart, at de udstødte ikke skulle glæde sig for længe:

- I modsætning til den tidligere regering vil vi ikke bare tromle det igennem,

hvis befolkningen synes, at det er i strid med valglofterne. Vi må tage en dialog med vælgerne til næste valgkamp. Hvis de så ikke vil være med til det, så må vi opgive, udtalte Venstres politiske leder Jens Rohde til Ritzaus Bureau.

De udstødte kan med rette efterlyse "dialogen"!

Det er betegnende og foruroligende, at Socialdemokratiet heller ikke har trukket denne oplagte hest frem fra stalden, hvilket indikerer, at de er helt på bølglængde med Venstre og EU om de kommende planlagte angreb på de udstødte. Det vil da også ligge helt i tråd med den foregående socialdemokratisk ledede regering, der foretog drastiske indgreb i de udstødtes levevilkår.

De formåede at fjerne genoptjening af dagpengeretten ved støttet arbejde, reducere dagpengeperioden fra syv til fire år, hvoraf de tre år er under tvangsaktivering, samt forringe efterlønsordningen for blot at nævne enkelte eksempler. Forringelsen af efterlønsordningen var i øvrigt ikke bare et løftebrud, men et "garanti"brud.

LO: Væk med storkonflikter

Midt under valgkampen til Folketinget har LO og diverse forbund lige så stille sneget en ny ide frem, der atter skal trække tænder ud på et af arbejderklassens vigtigste kampredskaber: Storkonflikter skal afløses af såkaldte *nålestiksaktioner*. I bestræbelsen på at popularisere det nye alternative kampmiddel og legitimere hensigten kalder Arne Johansen, forbundsformand for Træ-Industri-Byg (TIB), det for 'partisankrig'.

Idemagerne hører til et udvalg i LO, som skal planlægge 'en ny konfliktstrategi' inden de vigtige overenskomstforhandlinger på industriområdet i 2007. Forhandlingslederne for de omkring 250.000 industriansatte i CO-Industri, Metalformand Thorkild E. Jensen, og gruppeformand i 3f Børge Frederiksen er begge repræsenteret i udvalget og er varme tilhængere af en ny strategi.

- Der er ingen grund til at brænde det store krudt af, hvis mindre kan gøre det. Desuden er det alligevel sjældent, at en storkonflikt med regeringsindgreb

rammer ret meget rigtigt i forhold til, hvad medlemmerne vil have, siger Børge Frederiksen til Jyllands-Posten.

Thorkild E. Jensen er enig og følger dermed trop med sin tidligere forbundsformand, Max Bæhring, der i virkeligheden står fader til forslaget:

- Storkonflikter hører fortiden til, udtalte Max Bæhring, da han gik af i 2003. Den daværende begrundelse var, at storkonflikter medførte tab af arbejdspladser, idet danske virksomheder, der er underleverandører til udlandet, ofte ville blive erstattet af konkurrenter.

Argumentationen er med udtrykket 'partisankrig' i dag vendt 180 grader.

Tilsyneladende er hverken LO, TIB, Dansk Metal eller 3f synderlig stolte over forslaget, idet ingen af forbundene har meldt noget ud om strategien på deres hjemmesider. Mens de tilsyneladende frygter medlemmernes reaktioner, så er ideerne sød musik for Dansk Arbejdsgiverforening.

- Den afgørende forskel er, om LO ønsker at påføre modparten størst mulig smerte, eller hvorvidt baggrunden er at reducere omkostningerne for både lønmodtagere som virksomheder, udtaler adm. direktør i DA Jørn Neergaard Larsen.

Svaret kan man finde i den sidste storkonflikt i 1998, hvor det uventede urafstemningsresultat til fordel for en storkonflikt af LO og forbundslederne blev vendt til at udpege harmløse konfliktområder, hvorfor det kun var den borgerlige presse, der forsøgte at skabe hysteri om gærmangel.

Offentlige OK-forhandlinger

Forhandlerne for langt hovedparten af de amts og kommunale ansatte (KTO) har sammen med deres arbejdsgivermodpart aftalt at dele forhandlingerne op i mindre bidder, som de så behandler i forlængelse af hinanden. Dermed har de fravalgt den normale procedure, hvor emnerne forhandles parallelt.

Der er således på nuværende tidspunkt opnået en række delforlig, hvoriblandt kan nævnes enighed om en tre-årig overenskomst, en styrkelse af Ny Løn med 2½ pct. af lønsummen, samt for nylig en barselsaftale.

Ikke overraskende betegner KTO selv det seneste delforlig (barsel) som en sejr, der 'gør op med diskrimination af kvinder.' Forliget indeholder en udligningsordning, der skal sikre, at kommunerne betaler til en fælles kasse, når kvindelige ansatte skal på barsel. KTO har påpeget, at kommunerne tidligere har frygtet for at ansætte yngre kvinder på grund af barselsudgifter. Det indeholder også en aftale om, at forældre til børn under 14 år får ret til tjenestefrihed med løn i op til 5 dage pr. barn pr. år ved barnets hospitalsindlæggelse.

KTO's formand, Dennis Kristensen, har svært ved at få armene ned:

- Samlet synes jeg, at vi med dette og foregående delforlig (...) har fået en meget flot aftale, som både giver et markant løft i forhold til ligestillingen på arbejdsmarkedet, og som klart forbedrer vilkårene for de ansatte med børn.

- Jeg kan forestille mig, at Sundhedskartellet, der er udtrådt af KTO, nu får tilbudt den samme aftale. På den måde sikres det, at regelsættet er det samme for alle ansatte i amter og kommuner.

Det forholder sig tilsyneladende anderledes med begejstringen på gulvet. Kommunistisk Politik har talt med Ebbe Riis Klausen, medtillidsrepræsentant på Vesterbro Ny Skole i København:

- Det er værd at bemærke, at barselsaftalen dybest set er fastlagt ved lov for omkring tre år siden. Organisationerne har blot udfyldt rammerne lokalt, som de er tvunget til. Aftalen medfører ikke i det væsentlige nye positive elementer.

- Delforliget om barsel er en mikroskopisk del af de offentlige krav og

behov. Hvis forhandlerne ønsker at høste anerkendelse fra medlemmerne, så satte de alt ind på at få rejst vores løn markant. I det billede tæller styrkelsen af Ny Løn kun i den forkerte retning.

- Forhandlerne har på spørgsmålet om højere løn spændt ben for medlemmerne, da de for forkant har aftalt en alt for lille pulje, som de forskellige faglige organisationer så slås indbyrdes om ud fra devisen 'først til mølle får først malet', eller i dette tilfælde: sikrer sig mest af kagen, udtaler Ebbe til Kommunistisk Politik og understreger:

- KTO burde jo være et forhandlingsfællesskab, der i stedet for at slås indbyrdes burde bruge den fælles styrke til at sikre medlemmernes krav.

Ebbe Riis Klausen mener, at de foreløbige delforlig smager alt for meget af den suppe, som medlemmerne – ikke mindst lærerne – ved flere lejligheder har nedstemt.

Den kommende kommunalreform har været et andet voldsomt stridspunkt. VK-regeringen har sagt, at den ikke skulle koste arbejdspladser; men ansvaret herfor er lagt ud til de lokale kommuner og regioner. De ansatte har afkrævet regeringen ansættelsesgaranti.

KTO har søgt at sikre ansættelsesgarantien ved overenskomstfornyelsen, hvilket også har resulteret i et delforlig, der rummer en hensigtserklæring til de enkelte kommuner om at skabe tryghed for de ansatte. Også her har Dennis Kristensen stillet sig tilfreds.

På det punkt er han siden blevet overhalet af Mogens Lykketoft, der midt i valgkampen pludseligt lovede en statslig ansættelsesgaranti for alle i forbindelse med kommunalreformen, hvis Socialdemokratiet efter valget bliver ledende i en kommende regering.

Det har naturligvis udløst en sand begejstring i KTO, som ikke ofte nok finder lejlighed til at opfordre deres medlemmer at stemme på liste A. Skulle det usandsynlige vise sig, nemlig at Soc.dem. efter valget skulle danne regering, så kan det være, at Dennis Kristensen har været for hurtig på aftrækkeren, da han og KTO kan få svært ved at komme uden om egne underskrifter, hvilket Lykketoft muligvis vil læne sig op af. -gri

Boom i udflagning

Inden for de sidste to år har danske fremstillingsvirksomheder med stor iver flyttet deres produktion til udlandet. Den danske udflagning på de to år er mere end dobbelt så stor som i det svenske broderland. 22 pct. af danske fremstillingsvirksomheder er flyttet, mens det for Sveriges vedkommende "kun" er 10 pct.

Beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen (V) er ikke bekymret over det skæve forhold:

- Det afspejler blot forskellige erhvervsstrukturer. Eksempelvis kan fødevarerindustrien i Danmark være mere konkurrenceudsat.

½ mia. skattekroner til udflagningsstøtte

Rockwool, Gumlink og ECCO har alene modtaget 526 millioner i støtte fra den danske stat i forbindelse med flytning af deres produktion til udlandet. Siden december 2002 har de tre virksomheder skåret 502 arbejdspladser væk. Danske arbejderes skattekroner underminerer egne arbejdspladser. For hver mio. kr., staten bruger til udflagningsstøtte, fyres en ansat. Pengene overføres fra to statsoprettede fonde IØ og MIØ, der i valgkampen får roser af tdl. erhvervsminister Jan Trøjborg (S), som var initiativtager til dem: *- Tiden er inde til, at vi får udfaset denne form for statsstøtte. Fonde har gjort det godt og dygtigt, men tiden er løbet fra dem. Formålet må omlægges, så de målrettes mod de fattigste dele af verden,* udtaler han.

Lego flytter klodserne

Legos klodsede ledere tørrer nu deres forkerte dispositioner, der har kostet et milliardunderskud, af på deres ansatte. Løsningen følger tidens trend, idet dele af produktionen flyttes til Tjekkiet.

Den lokale 3f-afdeling er utilfreds med modellen og peger på, at det ikke er produktionsomkostningerne, der er for høje, men den manglende afsætning, der er problemet.

- Hvilke klodser skal man afsætte først? kan man spørge sig selv.

Stop NU-initiativet: Valgflæsk eller virkelighed?

Fogh og hans regering lyver om krig. De lyver også om uddannelserne. Penge fra eleverne tages til krig

Direktøren for 'det uafhængige analyseinstituttet IFKA' har nu fremlagt delkonklusionen fra en undersøgelse af nedskæringerne på uddannelsesområdet. Han havde ellers tilbageholdt undersøgelsen, da valget blev udskrevet, selvom den i januar skulle have været afleveret til STOP NU-initiativet, der har bestilt den.

Direktøren – der indrømmer, at han støtter den borgerlige regering – mente, at rapporten ville kunne påvirke valgkampen.

Det har han fuldstændig ret i. Han er nu blevet presset til at offentliggøre delkonklusionerne af undersøgelsen. Den dokumenterer, at udgifterne pr. elev siden 2001 er faldet støt i hele uddannelsessystemet.

Den viser f.eks., at der er sket et fald i udgiften per elev i folkeskolen på 311 kroner i perioden fra 2002-2003 – og

beviser dermed også, at regeringen konsekvent lyver, når den påstår, at der tværtimod er sket en stigning.

I den forbindelse udtaler talsmand for STOP NU og formand for gymnasieeleverne, Thor Möger Pedersen:

- Vi er ærlig talt ret trætte af regeringens talkrig, der har været domineret af løgne og usandheder. De har blokeret for en reel dialog om fremtidige investeringer. Vi må bare konstatere, at den virkelighed, vi kender, svarer til de nedskæringer og forringelser, som IFKA nu uvildigt har lagt frem.

Men en perlerække af fremtrædende ministre vil ikke vedkende sig fakta endsige elevernes hverdag:

"Misinformation og fejlagtige oplysninger."

Ulla Tørnæs i sin tale til efterårets STOP NU-demonstration.

"... Det passer heller ikke, når du (Holger K. Nielsen) siger, at der er skåret ned per folkeskoleelev. Der er oven i købet en lille stigning i den udgift, der er per folkeskoleelev."

Anders Fogh Rasmussen i den indle-

dende partilederrunde.

"Jo, men jeg vil sige, at din (Marie Buerhardt, elev i 9. klasse) folkeskole har flere penge nu pr. elev, end den havde for tre år siden."

Lene Espersen i TV2's debatprogram "Op af sofaen".

"Faktum er, at vi har øget omkostningerne pr. elev, og det er så vigtigt at få slået fast, fordi vi bliver beskyldt for at lyve."

Lars Løkke Rasmussen til TV2 Nyhederne.

- Der er blevet skåret ned. Det mærker vi ude på skolerne, og det kan man altså lukke øjnene for. Den hverdag skal vi væk fra, hvis et fagligt løft skal gøres til virkelighed. Det synes jeg, regeringen skal acceptere og i stedet diskutere ungdommens vision. Vi har fremlagt en række krav til et bedre uddannelsessystem, og første skridt er et nedskæringsstop efterfulgt af investeringer, siger Thor Möger Pedersen.

I valgkampen tales der meget om at sikre fremtidens velfærd.

Alle er enige om, at det sker ved at

Tudefjæs: "Blod på hænderne!"

Anders Fogh Rasmussen mødte virkeligheden i Svendborg:

Nogle demonstranter råbte 'Blod på hænderne', 'Morder' og 'Terrorist' til ham, andre lå på jorden indsvøbt i rød-stænkte liglagner.

En politisk protest mod krigsforbryderen Fogh. Plakater med påskrifter som "Bush og Fogh ud af Irak" og "Send Fogh til Haag" (Krigsforbryderdomstolen).

Heppekoret af udkommanderede VU'ere søgte at overdøve protesterne med slagsange og buh'er.

Og straks satte statsministeren, det borgerlige demokrati og propaganda-maskineriet tudefjæset på.

"Fogh blev forhindret i at tale til vælgerne. De prøver at undertrykke det frie ord."

Sandheden: Fogh blev ikke forhindret i at tale; han blev ikke angrebet; han

Ligpøser i Svendborg

var ikke truet.

"Demonstranterne lavede optøjer".

Sandheden: Ingen lavede optøjer. Politiet arresterede ubegrundet fire fuldstændigt fredelige protesterende. De blev løsladt et par timer senere.

"Ingen respekt for demokratiet".

Sandheden: En fuldt lovlig ytring.

En vigtig demokratisk manifestation.

Fogh! Du har blod på hænderne! Medskyldig i mordet på mere end 100.000 civile irakere!

Maleraktivisterne råbte det i folketinget, da Fogh og et snævert flertal sendte Danmark i krig på en masse løgn.

Dengang var blodet symbolsk, en mulighed. Rød maling.

Nu er det en realitet, menneskeblod.

Protesten i Svendborg var med til at sparke virkelighedens fortrængninger ind i valget.

Politi- og sikkerhedsfolk overreagerede, for at sige det mildt. Medierne løj som bestilt. Lykketoft fordømte demonstranterne: *"Sørgeligt, at den demokratiske debat ikke kan få lov til at udfolde sig."*

Det var en flot aktion.

Tudefjæs: Du får aldrig vasket det af!

Stop NU demonstration 2004

gøre Danmarks uddannelsessystem til verdens bedste. Thor Möger Pedersen er dog utilfreds med politikernes valgflæsk:

- Hvis politikerne virkelig tør stå ved deres valgflæsk om milliarder til uddannelse, så burde de fremlægge konkrete og målbare løfter. Mangler de inspiration, kan vi sagtens hjælpe dem: Der skal investeres pr. elev, der skal afsættes milliarder til at forbedre skolerne arbejdsmiljø, der skal fastsættes et loft på klassekvotienterne, skolepraktikken skal genindføres, brugerbetalingen skal væk – og det er blot få eksempler. Ungdommens krav er grundlaget for et fagligt løft.

Får landets elever og studerende ikkekonkrete løfter om investeringer og forbedringer, så varsler STOP NU-initiativet massive protester i de kommende år.

- Hvis ikke politikerne benytter valgkampen til at garantere os forbedringer af vores hverdag, så er sidste efterårs massive demonstrationer kun starten på de protester, vi vil fortsætte og intensivere fremover. Elever og studerende vil ikke give en ny regering mange rolige stunder, hvis ikke vores krav til et forbedret uddannelsessystem indfris, afslutter Thor Möger Pedersen.

STOP NU-initiativet er en bred sammenslutning af elev-, studenter- og lærerorganisationer, der har opstillet en lang række krav til forbedringer af det danske uddannelsessystem.

www.imodnazi.dk

For trehundrede og syttende gang i denne uge trykker jeg arrigt tastaturets *dele*teknop i bund, fordi jeg ikke kan få det satans program til at gøre, hvad jeg vil have det til. Jeg har mødt min overmand i et stupidt edb-program beregnet til at designe internetsider med.

Jeg har investeret i tykke bøger, der reklamerer med, at de er i stand til at lære selv hr. Olsen på 80 at arbejde med internetsider. Jeg har læst og læst og burde nu være så forbasket klog på det program, at jeg om ikke andet burde være i stand til at få det til at brygge min morgenkaffe samt vade en tur i vinterkulden med den hund, jeg ikke har. Men nej! For et øjeblik siden stak min kæreste hovedet ind på kontoret - kun for at sige, at hun da sjældent har hørt mig bruge så mange alternative glosser om et skide edb-program. Min datter står med et stort smil på og rasler med sin bandekasse.

For nogle måneder siden deltog jeg i Folkebevægelsen Mod Nazismes landsmøde. De havde et ønske om at få en hjemmeside, fordi det er godt at få sit budskab ud via internettet. Jeg påtog mig opgaven.

Den gamle formand Frede er en gæv modstandsmand, der altid har kæmpet for retten til at fortælle den sande historie om nazisterne og deres blodige og brutale fremfærd under krigen, samt sikre, at rædslerne under ingen omstændigheder glemmes. For godt nok er det historie, hvad der skete under krigen, men historien har en trist tendens til at gentage sig selv.

I verden i dag er der desværre en udvikling i gang, der drager kraftige paralleller til Hitlers idé om verdensherredømme. Metoderne, der benyttes, skydes ind under, at det er til demokratiets og folkets gavn, at man besætter fremmede lande og vælter regeringer for at erstatte dem med nøje udvalgte folk.

Når de borgerlige snakker om anti-fascisme, er de altid meget ivrige for at trække en skillelinje mellem fascismen og så det nuværende kapitalis-

tiske system. For dem har de to ting slet ikke noget med hinanden at gøre. De opfatter fascisme som noget helt selvstændigt og isoleret, som man kan behandle som en slags sygdom.

Men kapitalisme og fascisme har mange fælles interesser og er på mange måder flettet ind i hinanden. Er en fascistisk magtovertagelse i Danmark så lige om hjørnet? Nej, ikke umiddelbart, i hvert fald helt sikkert ikke sådan noget med skrårem og strækmarch. Men fascismen kommer tit til udtryk på mange andre måder end direkte magtovertagelse, og netop når det gælder fascistisk indflydelse er der rigeligt at være nervøs for: fascister i den italienske regering; overvældende valgfremgang for fascistiske partier i Østrig, Frankrig og i min-

dre grad i Tyskland, England og flere østeuropæiske lande; flere og flere blodige og bestialske overfald og mord begået af både organiserede og uorganiserede fascister. Og på et andet plan: mere og mere centralisering af magt – økonomisk, militært og politisk - f.eks. hos

EU-bureaukraterne, der drømmer om et hermetisk lukket Fort Europa.

Jeg nægter derfor at opgive projektet. Det er blevet et smertensbarn for mig at få lavet den hjemmeside. Det, Frede og hans kammerater verden over kæmpede så hårdt for, med enorme menneskelige omkostninger til følge, kan blive en realitet igen. Det er derfor vigtigt, at vi, der ikke oplevede Anden Verdenskrig, fortsætter den kamp og bliver ved med at holde minde om fascismens åg i live, for den lever i bedste velgående.

I dag kom siden **www.imodnazi.dk** så på nettet for første gang, og indrømmet: jeg har ikke p.t. fået rettet alle mine "slåfejl". For at sige det mildt er det kun en halvfærdig side, og den mangler en masse indhold, men siger man ikke *Godt begyndt er halvt færdigt!*? Det anti-fascistiske arbejde fortsætter i hvert fald. Spacey

Ribus-kampe

Solidariteten viste sig ved strejker over hele landet og demonstrationer og blokader i Esbjerg

Skruebrækkerne kørte rundt i tomme busser

Blokadevagt

Den 10. februar er det 10 år siden, RiBus-chaufførerne i Esbjerg startede strejken imod en udlicitering, der betød direkte lønnedgang og forringelser. Strejken varede 268 dage.

Det blev en historisk og politisk strejke imod privatisering, en af den danske arbejderklassens allervigtigste strejker efter 2. verdenskrig. En strejke, som kom til at udtrykke arbejderklassens sejhed, sammenhold og solidaritet. En solidaritet, som nåede ud over Danmarks grænser.

Selvom de strejkende ikke fik gennemført deres krav, rummede kampen en lang række delsejre og erfaringer for den danske arbejderklasse, som ingen kan tage fra os.

En strejke med opbygning af landsdækkende solidaritet, bl.a. med solidaritetsdage, hvor flere hundrede tusinde arbejdere over hele landet deltog ved at nedlægge arbejdet.

Strejken viste også, at grundlaget for kampen opbygges nedefra med en støttebevægelse, herunder støtte fra arbejdspladser og fagforeninger

Strejken blev også en anskuelig sesundervisning i, hvordan borgerskabet, dets regering, politi og domstole og den sorteste reaktion sattes i spil, samt en LO-top, der i realiteten gik ind for at splitte og stoppe kampen imod borgerskabets nye strategi: privatisering.

Den rummede ulovlig fængsling og gidseltagning af strejkeledere og solidariske støtter og indbefattede et retsligt efterspil to år efter med terrordomme og kriminalisering af faglig kamp.

Det var også en strejke og et retsligt efterspil, som var forbundet med borgerskabets direkte indsættelse af politiagenter og de sorteste provokatører, som iværksatte hærværk og brandstiftelse

Det, der startede som Esbjergs bus-

chaufførers kamp for hold, udviklede sig hele den danske arbejdskamp. En kamp imod bølge og privatisering under udvikling i Europa

En gigantisk kamp "for verden", hvor det "for gud og omdrejningsaksle sikre kapitalen mod nuværende danske et nyt led i fortsættelse af iseringsbølge, hvor s en integreret del.

For kapitalen var fjerne sociale velfærd forhold, som var bløligere tålt for at imødelisme, ikke mindst i

Når dette var den den, der var sat stå, at udliciteringen svares med næb og miske omkostninger

Esbjerg-chauffør slås ned for ikke at og et forbillede for n igangværende EU-ring. En privatisering som var idegrundlag åbent borgerlige, med for Socialdemokrati

Det er tankevækl

en 10 år efter

Fotos KP

er ordnede arbejdsfor-
lynhurtigt til at blive
ejderklassens værn og
od den udliciterings-
ringsbølge, der var
Danmark og resten af
, sat i gang efter

rende socialdemokratiske statsminister
Nyrup Rasmussen efter måneders strejke
og solidaritet gik frem i fjernsynet faldt
de strejkende og deres blokade i ryggen
og erklærede: Nu må tingene normalise-
res i Esbjerg. Og fik stor opbakning af
Venstre og Konservative.

"Normaliseringen" kom kort
tid efter, da der blev gen-
nemført historiske
usædvanlige og ulov-
lige terrorfængslinger
på ubestemt tid af
folk fra strejkele-
delsen og dens soli-
dariske støtter. Der
blev anvendt en lov
om præventiv anhol-
delse "for sat sikre
ro og orden", som
om Danmark var i en
borgerkrig. En anven-
delse, som blev imødegået
af juraprofessor Eva Schmidt.

Men i dag har borgerskabet sik-
ret sig på anden måde.

Demokratiske rettigheder er en ulempe,
derfor er der nu under påskud af
"kamp mod terror" indført en ny lov, den
såkaldte anti-terrorlov, som direkte refe-
rerer til arbejdskampe og betyder, at man
"præventivt" kan tilbageholde kæmpen-
de arbejdere. En terrorlovgivning, som
skal kunne anvendes imod enhver vigtig
arbejdskamp.

Læren fra RiBus-kampen er også på
mange måder et udtryk for læren om
det danske "demokrati" og dets fallit. Rig-
tig mange fik her trukket deres "demokra-
tiske mælketænder ud". Opdagede, at bor-
gerligt demokrati i virkeligheden er
"demokrati" for med alle midler at sikre,
at de herskende fortsat kan få lov til at flå
den arbejdende befolkning endnu mere.

Imod kampen mod privatisering og
udlicitering i Esbjerg satte Overdanmark
alt ind og brugte alle metoder.

Hvilke metoder må vi så ikke forberede
os på sættes ind, når en kæmpende
arbejderklasse i Danmark siger stop og
ønsker at blive herre i eget hus?

Henning Paaske Jensen

Blokadevagten lukkes om skruibrækkerbil - se billedet til
venstre af bil med indhold og fane

Politiet slap hunde og falske anklager løs

Lad dem spise valg!

Af Raed Jarrar

Raed Jarrars hjemmeside er en væsentlig kilde til autentisk information om livet i Irak under besættelsen. Hans kommentarer til valget giver et helt andet billede end de vestlige mediers.

30. januar 2005 (Valgdagen)

Den feje og korrupte Bush-administration, som arbejder sammen med den beskidte Allawi-regering, tvinger irakere til at stemme. Allawi-marionetterne truer irakere, som ikke stemmer, med, at de ikke vil modtage deres månedlige madrationer.

Bush-banden vil gøre alt for at nå sine mål. Jeg mener ALT.

Over hele Irak ved man nu, at hvis man ikke stemmer, vil regeringen beskære ens månedlige fødevarerationer. ALLE taler om det, og ALLE tror også på det !!! Og det er en af hovedårsagerne til, hvorfor millioner af fattige og ødelagte irakere blev trukket ud af deres hjem i dag og sendt til valgsteder midt i eksplosioner og kugleregner. De giver ikke en disse for valg, de vil have mad. Millioner af irakere kan ikke finde ud af, om dette rygter er sandt eller falsk, for det handler om overlevelse. De er parate til at risikere deres liv for at få deres månedlige madrationer.

Selv Sistanis ordrer er ikke nok til at få dem hjemmefra og hen for at stemme. De blæser Bush-friheden en lang march.

- Jeg vil gå hen og stemme blankt, jeg vil bare have min families føderationer, sagde en ven af min bror Khalid for et par dage siden i Bagdad. Jeg ringede to gange til Khalid i dag for at høre, hvad der var sket, og han sagde det samme, som jeg hørte på BBC, at der var en eksplosion hvert andet minut!!

Bush-banden, som prøver at fuldføre deres sørgelige skuespil i Irak, brænder efter at føje nye løgne til deres lange liste af bedrag.

Den 'irakiske regering' oplyser forvirrende og forkerte tal til offentligheden. I stedet for at annoncere andelen af stemmer i forhold til antallet af stemmeberettigede, så er de oplyste antal forholdet af afgivne stemmer til antallet af registrerede vælgere!!!

For eksempel: Antallet af irakere, som registrerede sig som vælgere i Jordan, er mindre end 20 pct. af de stemmeberettigede vælgere, som lever i Jordan. Det betyder, at mindre end 18 pct. af det samlede antal stemte ... 90 pct. er ikke det reelle tal, som skal opgives til folket!!!

Løgnere! Løgnere! Løgnere!

De tal, som oplyses fra Irak selv, er alle falske. De registrerede stemmer i Tikrit er f.eks. et par tusinde ud af hundredtusinder af indbyggere. Hvis et tusind stemte i dag, som betyder det på ingen måde, at valgdeltagelsen er mere end 50 pct.!

Løgnere! Løgnere! Løgnere!

Den falske regering i Irak annoncerede, at 72 pct. af irakerne stemte i dag. Senere annoncerede de, at 8 millioner irakere stemte, hvilket svarer til, at omkring 56 pct. skulle have stemt, for antallet af vælgere i Irak selv er mere end 14,27 millioner. Der er INGEN MÅDE, hvorpå den primitive, svage irakiske regering så hurtigt kan vide, hvor mange der egentlig stemte i dag, og disse tal er kun overdrevne gæt.

Ja, og så er de dumme nok til at regne galt med tallene. Der lever mere end 4 mio. irakere uden for Irak. 56 pct. af dem er mere end 18 år gamle, hvilket

betyder, at der er omkring 2,5 millioner stemmeberettigede vælgere uden for Irak. Mindre end 250.000 af disse stemte.

Overraskende nok: Et simpelt regnestykke siger, at det samlede antal af stemmeberettigede vælgere i og uden for Irak er mere end 16,75 millioner, og (ifølge Allawis folk) mindre end 8,25 millioner stemte. **ALTSÅ STEMTE MINDRE END 50 PCT.**

Selv med alle løgnene, selv med truslen mod folks overlevelse, ser det ikke ud til at have virket!

Når Stygge Condi i alle medier udbasunerer, at 'valgdeltagelsen oversteg forventningerne', og når den lille Bush hylder det irakiske valg som en 'drønnende succes', bør verden forstå, at de ikke ved, hvad de snakker om.

Valgene i dag var endnu et skammeligt kapitel i Bushs lange krig mod Irak. Disse valg var endnu en fejltagelse, som Bush og besættelseshærene vil bøde for i nær fremtid.

31. januar 2005

Jeg husker de 'valg', som fandt sted på den nationale irakiske diktatur-regerings tid. Dengang deltog folk også i millional. Rygter op til valgene skræmte folk dengang, ligesom de skræmmer irakere fra vid og sans i dag.

De plejede at fortælle, at alle, som ikke stemte, ville blive straffet, og at stemmesedlerne havde hemmelige numre, som regeringen kunne aflæse og dermed afsløre, hvem som sagde NEJ. Dengang troede folk på det, og de rygter var en vigtig grund til, at millioner af irakere gik hen for at sige JA til deres nationale diktator. Jeg er sikker på, at nogle folk stemte, fordi de tror på stemmeafgivningen, eller af andre grunde. Alligevel er jeg sikker på, at folk ikke 'græd af glæde', da de havde stemt.

Dette bør være det nyt citat for det 21. århundrede, som det berømte Marie Antoinette-citat 'Lad dem spise kager' (Om sultende parisere før den store borgerlige revolution, overs.):

Allawi: *SIR, titusinder dør, resten har hverken vand eller elektricitet, og der mangler olieprodukter. Livet er tragisk og millioner forlader landet ...*

Lille Bush: *Lad dem spise valg!*

Hvis Bush, Allawi og de andre aber vil springe op og feste for deres falske sejre, så lad dem tænke lidt over det næste skridt, hvor ingen vil juble.

Jeg er virkelig overrasket over den måde, man romantiserer valget på, som om irakerne er anden slags umælende væsener, som ikke er berørt af alle tragedierne i deres liv og blot ønsker at stemme. Som om irakerne er ensporet programmerede maskiner, som Bush-administrationen har skabt for at stemme, stemme, stemme og græde af glæde.

Hvis nogen tror, at disse valg er fundamentalt anderledes end dem, der fandt sted før krigen, så tager man fejl. Måske irakerne dengang havde én falsk mulighed, og nu har de 100 falske muligheder.

De nuværende valg vil åbne portene til helvede. De vil åbne porten til indre konflikter, og de vil øge angrebene på besættelsesstyrkerne, når alle ser, at Bush-administrationen ikke har den fjerneste hensigt om at trække sig ud af Irak og betale kompensation for den ulovlige krig, de startede.

Jeg vil virkelig ønske, at Irak får chancen for at afholde reelle og suveræne valg en dag. Valgene i går vil gøre situationen mere kompliceret og vanskeliggøre muligheden af at holde virkelige valg i fremtiden. Irak har brug for tre større ting, før der afholdes nogen valg:

Et: Den udenlandske militære og politiske tilstedeværelse må væk, besættelsen må ophøre.

To: Ødelæggelsen, som den illegale krig har forårsaget, må overvindes, der må betales krigsskadeserstatninger.

Tre: Den indre voldspirale må standses.

Når disse tre ting er opfyldt, så kan vi tale om virkelige, konstruktive valg.

*Oversat i forkortet form af Stop
Terrorkrigen efter Raed in the Middle*
<http://raedinthemiddle.blogspot.com>

I lort til halsen Tortur som metode Af Devrimce

*USA's besked til irakerne:
Gør modstand - og I vil opleve dette!*

Sergeant Charles Graner blev fundet skyldig og dømt til ti års fængsel for at udøve tortur på irakiske fanger. Og der er flere sager af den slags på vej. Tortur bruges af amerikanerne, af briterne, af deres indsatte 'irakiske' styrker. Også danske soldater er anklaget for tortur i Irak.

Det er ikke, fordi de mener, at de brune irakere er halvmennesker, som ikke har fuldført evolutionen, og derfor har retten til at til at udøve tortur på dem, og det er heller ikke, fordi de kun er psykopater. Disse psykopater er ikke bare de rådne æbler.

Tortur er metode. En taktik. En seriøs taktik, noget der planlægges før, bruges store ressourcer på og udvikles specielle redskaber til udøvelsen af. Det eneste, det ellers kræver, er at finde nogle halvpsykopater, som vil udføre dette lortearbejde.

Det er måden, det kapitalistiske system dækker sig ind på. Man finder nogle passende halvhjerner til jobbet og giver dem statens uniformer på. De får at vide at "de er gud, og fædrelandet og folket forventer det af dem". Derefter bliver de kastet løs på deres bytte.

Det er ikke, fordi disse psykopater tjener mere på at udføre torturen. De får samme løn som alle andre soldater. Tro heller ikke, de får medaljer for det. Det eneste, de får ud af det, er den psykiske tilfredsstillelse.

Opdagelsen og offentliggørelsen af disse scener er en anden historie.

Hvad nu? Er disse billeder af nogle halvhjerner/psykopater, som udøver tortur, taget som en souvenir, så de kan spille seje over for deres venner og bekendte?

Det er der ingen, der vil tro på. USA udråber sig som verdens eneste og største supermagt, som udspionerer folk selv på toiletterne, aflytter hver eneste flue i luften, og så kan man ikke sørge for, at to soldaters billeder ikke bliver offentliggjort...

Det er bemærkelsesværdigt, at USA virkelig tror, at omverdenen er lige så dum som disse psykopater, at man ikke kan se formålet med torturbillederne.

Formålet var jo for USA at vise disse billeder til de brune irakere, som har begreber som ære og skam, og sørge for, at de ikke gør modstand og risikerer at havne i fængslerne og opleve de samme ting.

For det første kan man se, at det irakiske folk vælger at udføre selvmordsaktioner bare for at ikke havne i torturbødernes hænder. Og for det andet giver man disse rådne æbler ti til femten års fængselsstraf, så USA kan vise sig frem og gøre opmærksom på, hvor meget menneskerettigheder betyder for dem.

Med disse sager kan man virkelig se, hvordan de krigsliderlige lande er havnet en situation, hvor de står i lort til halsen.

De rige i USA fordobler deres formuer stille og rolig uden at få snavsede hænder. Det er altså ikke en så lille bedrift igen at rense deres hænder for lort.

Netavisen
Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag
www.kpnet.dk

Filippinerne: **Påstået dødsliste er politisk spin** *Af Klaus Riis*

En politisk strid på Filippinerne er blevet et internationalt anliggende. Antiglobaliseringsaktivisten Wakden Bello påstår at han og andre er blevet sat på en 'dødsliste' af Filippinernes Kommunistiske Parti og frygter for deres liv. Det er rent opspind - og har en skjult dagsorden

Der er i Danmark startet en diskussion om en strid mellem den filippinske 'antiglobaliseringsaktivist' Walden Bello og Filippinernes Kommunistiske Parti. Den indledtes med en artikel i Socialistisk Arbejderavis (gengivet på netportalen Modkraft) med overskriften 'Globaliseringskritiker på dødsliste'.

Artiklen er et hysterisk og ubegrundet angreb på Filippinernes Kommunistiske Parti, som påstås at have offentliggjort en 'dødsliste', hvorpå bl.a. den internationalt bekende globaliseringskritiker Bello skulle være på. Artiklen antyder, at Bellos liv er i fare, og påkalder international solidaritet med ham.

Dette er det danske nedslag i en international kampagne mod FKP, som indledtes af Walden Bello med en henvendelse til de filippinske medier med et åbent brev til Jose Maria Sison.

'Dødslisten' viser sig at være et diagram over filippinske organisationer med tilknytning til den internationale trotskisme og det internationale socialdemokrati.

Hvad artiklen i Socialistisk Arbejderavis ikke fortæller, er at Sison er stifter af FKP, og at han længe sad fængslet, indespærret af den filippinske reaktion, og nu er politisk flygtning i Holland. Han, FKP og New People's Army har i 36 år ført væbnet modstandskamp mod de forskellige amerikanske lakajregimer på Filippinerne (som bødlen Marcos), og de har længe

*Filippinerne:
De virkelige terrorister. Fra demonstration arrangeret af Bayan Muna*

været på USA's terrorliste og er for nogle år siden er optaget på EU's.

Sison risikerer udvisning til USA og henrettelse der.

Det er Sison, der er på en virkelig dødsliste: USA's og EU's terrorlister.

Hovedfjende af den filippinske reaktion

Artiklen i Socialistisk Arbejderavis fortæller ikke, at FKP af den filippinske hær og stat betragtes som statens hovedfjende, som hovedmålet for dets terrorlovgivning og amerikansk-støttede terrorkrig i Filippinerne.

Den fortæller ikke, at det forbudte FKP og øvrige forbudte organisationer som New People's Army og Filippinernes Nationale Demokratiske Front NDFP (som har gennemført forhandlinger med regeringen og truffet en række aftaler med den) samt en lang række legale organisationer, som støttes af FKP, alle er stadige mål for de filippinske sikkerhedsstyrkers og hærens terror og målrettede mord, indbefattet en lang række faglige aktivister.

Før man overhovedet giver sig ind i en dansk diskussion om filippinske for-

hold, ville det nok være rimeligt at forklare helt basale ting, såsom at der er tale om et land, hvor der gennemføres en folkekrig (efter maoistisk model), en antiimperialistisk og demokratisk folkerevolution, som vil sætte (USA-)imperialismen og dens korrupte overklasse og lakajregime på porten.

Hvad er så Socialistisk Arbejderavis' udtalte 'dom' over Filippinernes Kommunistiske Parti? Det kan af angrebets voldsomhed udledes, at FKP med rette stemples som en terrororganisation, at det med rette er optaget på imperialismens terrorlister.

Netop dette er indholdet i Bello og Co.s internationale kampagne, som bevidstløst og i misforstået solidaritet føres frem og gentages her.

Guerillasoldater fra New People's Army. Mindanao

Stærk kraft i den antiimperialistiske kamp

Artiklen fortæller ikke at FKP er hovedkraften i modstanden mod amerikansk militær genindtrængen på Filippinerne og mod filippinsk støtte til og deltagelse i Irak-krigen. Heller ikke, at de store filippinske eksil- og udlandsorganisationer i mange lande udgør en betydelig, aktiv kraft i den globale modstand mod Irak-krigen, imperialismen og imperialistisk globalisering osv.

Uanset Walden Bellos fortjenester som 'antiglobaliseringsaktivist', så er FKP's og dets tilknyttede organisationer,

Professor José Maria Sison, stifter af FKP og politisk rådgiver for Filippinerne Nationale Demokratiske Front

indbefattet legale samarbejdspartnere, af mange gange større positiv betydning for den internationale antikrigs- og anti-globaliseringsmodstand end Bello.

Hvad der anføres som en 'dødsliste', er simpelthen et politisk diagram over filippinske trotskistiske og beslægtede organisationer.

Et enkelt blik derpå – og enhver kan se, at der er tale om et politisk diagram og ikke en fascistisk dødsliste. Der er tale om en klarlægning af en række filippinske organisationer, som er modstandere af FKP's strategi og kamp, og som har forbindelser til den internationale trotskisme og det internationale socialdemokrati.

En tilsvarende liste eller diagram i Danmark ville f.eks. omfatte de venstrefløjsorganisationer, der støtter Socialdemokratiet og Lykketoft som statsminister: SF, Enhedslisten, Enhedslistens støttepartier som SAP, ISU; DKP/ML, KPiD, DKP; diverse 'frontgrupperinger'. Sådanne lister over politiske samarbejdspartnere og modstandere laver alle partier, uden undtagelse.

Walden Bellos liv er ikke i fare. Han er ikke truet af FKP. Han er ikke på nogen dødsliste. Hele historien er politisk spin.

Ingen 'revolutionære dødslist'

Dødslist er noget, USA-imperialisterne laver – eller fascistiske og nazistiske organisationer. Ikke revolutionære organisationer, ikke kommunistiske partier.

Folk har og kan have deres politiske synspunkter, selvfølgelig, og give

udtryk for dem, om de er nok så reaktionære, kontrarevolutionære eller pseudoprogressive. Det er en selvfølge for marxister, for marxist-leninister osv., at det forholder sig sådan.

Det er fascistisk at slå folk ihjel på grund af deres politiske opfattelser. USA gør det, Israel gør det, det irakiske marionetregime gør det, det filippinske, det colombianske osv. gør det. Kommunisten gør det ikke.

Det er en pointe, som Jose Maria Sison gentager i sine svar til Walden Bello. De kan bl.a. læses på hjemmesiden for organisationen DEFEND til forsvar for Sisons demokratiske rettigheder, der søger at få Sison pillet ud af EU's terrorliste

Men dette er ikke det eneste, marxister og kommunister mener om dette spørgsmål. I en politisk skærpet situation – f.eks. i forbindelse med en imperialistisk eller fascistisk besættelse eller i opstanden mod et proimperialistisk lakajregime, hvor der er krig eller borgerkrig, en kamp på liv eller død mellem revolutionen og kontrarevolutionen – kan likvideringer af kontrarevolutionens spioner og agenter være nødvendige og fuldt berettigede. Det kaldtes stikkerlikvideringer under den nazityske besættelse af Danmark. Det forekommer i enhver befrielses- eller modstandskamp.

Det er pinligt, at folk, partier og organisationer dæmoniseres, hvis de ikke følger Bellos og Socialistisk Arbejderavis' stempling af FKP som fascistiske terrorister, som likviderer politiske modstandere. APK er i denne lurvede debat f.eks. blevet spurgt om '*danske trotskister skal frygte for deres liv.*'

Hvad fanden skal man sige til den slags demagogi? At vi er holdt op med at slå vores koner?

Støt Filippinerne Kommunistiske Parti/ New Peoples' Army

Vi vil nøjes med at spørge, om de danske trotskisters statsministerkandidat Lykketoft vil trække de danske tropper hjem fra Irak nu? Om han vil bryde med USA's krigskoalition og krigen mod terror? Om han vil tage afstand fra terrorlisterne og terrorlovgivningen?

Vi vil nøjes med at sige, at denne

*Solidaritet med Jose Maria Sison
Fra demonstration under EU-topmødet i København 13.12.2002,
arr. af Stop Terrorkrigen*

statsministerkandidat, som SAP og ISU m.fl. støtter, er en svoren modstander af folkenes revolutionære kamp overalt i verden. I Irak som Filippinerne.

Uanset ideologiske forskelle har APK (og dets forgængere) i årtier kendt og respekteret Filippinerne Kommunistiske Parti for dets vedholdende og resultatrige kamp mod amerikansk imperialism, de filippinske magthavere og deres amerikansk-trænede hær.

APK støtter selvfølgelig ikke FKP's påståede dødstrusler mod Walden Bello, for de eksisterer ikke. Vi mener, det er fascistisk at likvidere politiske modstandere.

Vi mener også, at FKP ikke en terrororganisation, men en befrielsesbevægelse.

Vi mener, at alle progressive kræfter i Danmark, som er imod imperialismens terror, terrorlister og terrorlove, bør stå sammen om at få fjernet også Sison og New People's Army fra disse (som PFLP eller FARC osv.).

Vi synes, at ISU burde holde sig for god til ukritisk at viderebringe en møgspredning, som understøtter USA's og EU's terrorkrig.

Der er tale om en international hetz-kampagne mod Sison og FKP.

Hvorfor den rejse i Danmark, er svært at forstå og kapere ...

DKU's formand Cathrine Frederikke Petersen:
**'Ungdommen må fremad
 gennem handling'**

*Danmarks
 Kommunistiske
 Ungdomsforbund har netop
 afsluttet sin femte kongres.
 En jubilæumskongres, der
 viser vejen fremad og
 samtidig markerer et
 generationsskifte i DKU.
 DKU's formand siden
 stiftelsen i 1999 Troels Riis
 Larsen gik af. Den nye
 formand er Cathrine
 Frederikke Pedersen. Hun er
 23 år gammel og læser
 antropologi Københavns
 Universitet. Kommunistisk
 Politik har talt med hende.*

*Hvad er din baggrund for at blive for-
 mand for DKU?*

I mange år opfattede jeg mig selv som kommunist uden at kunne finde en organisation, der levede op til mine forventninger. Da jeg fandt DKU, var det en stor personlig lettelse at finde en radikal revolutionær kommunistisk ungdomsbevægelse. Det førte til at jeg gennem de to sidste kongresperioder har været et bærende element i central-komiteen og lagt stort arbejde og engagement i DKU.

*Hvordan opfatter du dig selv i forhold
 til den afgående formand?*

Den afgående formand har været en fantastisk kraft i opbyggelsen af DKU, og han har været en stor inspirationskilde for mig. Jeg håber, at jeg gennem mit arbejde i DKU kan være en inspirationskilde i samme grad for den nye generation af DKU'ere. Jeg ser mig selv som en samlende kraft i organisationen, hvilket jeg anser for at være en stor styrke hos en formand.

Jeg vil også understrege, at det er et stærkt signal at sende til resten af den revolutionære ungdom i verden, at Danmarks Kommunistiske Ungdomsforbund har en kvindelig formand. Her

har vi en bevægelse, der tager kvinder seriøst som andet end sexobjekter og fødemaskiner. En organisation, hvor kvinder kan komme til udtryk.

*Hvad vil du opnå som formand for
 DKU?*

Jeg er meget stolt af at blive valgt som formand for Danmarks eneste revolutionære ungdomsorganisation. Der er brug for DKU til at gå forrest i kampen imod reaktionen. Til at skærpe ungdommens retfærdige krav om ordentlige levevilkår, arbejdspladser og uddannelsesmuligheder og til at holde ild i protesterne imod imperialistiske projekter som fx krig, besættelse og opbygningen af supermagten EU.

Det er vigtigt for mig at DKU fortsat kan føre ungdommen fremad gennem handling.

Samtidigt skal arbejdet med at styrke og udbygge organisationen selvfølgelig også prioriteres.

*Du siger, at DKU er den eneste revo-
 lutionære ungdomsorganisation. Med
 hvad hjælper det at lave revolution?*

En socialistisk revolution er den eneste måde man kan løse de problemer, der bliver skabt af det kapitalistiske system. Den konstante udbytning og undertrykkelse af arbejderklassen er en nødvendighed i det syge kapitalistiske samfund. For at arbejderklassen og

ungdommen kan vinde sin frihed er revolutionen den eneste løsning. DKU arbejder som den eneste ungdomsorganisation konsekvent fremad mod revolutionen ved at bevidstgøre, inspirere og lede den progressive ungdom.

*Hvad ser du som DKU's hovedopgaver
 i år 2005?*

DKU's politiske hovedopgaver i år bliver antikrigskampen og kampen mod EU-forfatningen. Begge dele er reaktionære tiltag, der kun eksisterer i kraft af monopolernes jagt på profit. Ungdommen er begyndt at få øjnene op for dette, hvilket vi har set med de store protester, der har været mod Irak-krigen, hvor ungdommen er meget aktiv.

DKU vil mobilisere ungdommen til, ikke bare gennem ord og tanker, men også gennem handling, at bekæmpe imperialismen.

Derudover har vi en kæmpe opgave med forberedelsen og mobiliseringen til den internationale anti-fascistiske, anti-imperialistiske ungdomslejr der afholdes i Danmark i år 2006. Jeg var selv med på lejren i Mexico sidste år og så, hvilke perspektiver der kan være i sådan en lejr.

Generelt ligger der mange store opgaver foran os - men det er opgaver, hvorigennem vi har vigtige muligheder for at føre kampen fremad - for socialismen.

Nej til Europas Forenede Stater!

Bedømt ud fra imperialismens økonomiske betingelser er Europas forenede stater under kapitalistiske forhold noget umuligt eller noget reaktionært – V.I. Lenin 1915

Længe før Berlusconi, Fogh, Blair, Schröder og resten af deres kumpaner overhovedet var andet end glimt i øjnene på deres fædre, og 90 år før de forsøgte at opbygge den imperialistiske stormagt EU, vidste Lenin hvad de var ude på.

Nemlig at opbygge en supermagt der ikke står tilbage for hverken USA, Rusland eller Kina. Heller ikke når det gælder profitmaksimering gennem nedskæringer og løntrykkeri.

Nogle vil råbe op om det røde Europa, folkenes EU, men EU vil aldrig blive andet end monopolernes og de multinationale firmaers projekt. Et projekt der tjener til øget udbytning og undertrykkelse af danske, og andre europæiske arbejdere. Et projekt der med sin økonomiske politik, herunder toldmure, fastholder den tredje verden i

DKU 5. KONGRES

umenneskelig fattigdom.

Nogle vil endog påstå at EU er fredens projekt! Det er det ikke! EU bygger på monopolernes interesser og vil gå i krig for disse om nødvendigt. Dette monopolernes Europa vil, lige såvel som USA gør det, sende sine arbejdere i døden for pengemændenes interesser. Det ene monopol er lige så grimt som det andet og et Europa bygget på kapitalisternes interesser vil aldrig blive et fredens alternativ til USA. Det vil aldrig blive arbejderklassen sag at

kæmpe kampen for en imperialisme frem for en anden.

EU er ved at være en supermagt. Det næste afgørende skridt er forfatningstraktaten der har til formål at fjerne den nationale selvbestemmelsesret i Europa. Samtidig formindskes folkenes indflydelse væsentligt. Hvis traktaten stemmes igennem betyder det bl.a. at EU kan gennemføre hvad de vil uden forudgående folkeafstemninger, og Danmark binder sig til militær oprustning.

Et nej til forfatningstraktaten vil være en folkelig sejr over monopolkapitalens planer.

DKU opfordrer derfor til et rungende NEJ når forfatningstraktaten kommer til afstemning. Et nej der kan manifestere arbejdernes rettigheder, et nej der sætter en kæp i hjulet på monopolernes supermagtsdrømme. Et nej til Europas Forenede stater.....

**- Nej til forfatningstraktaten!
- Danmark ud af EU!**

Nej til krig og besættelse

Hver gang den aktuelle økonomiske krise kommer på dagsordenen forsøger økonomerne at komme med bud på hvorfor, hvorhen og hvad nu...

Hvor stor er afmatningen? Hvad skal man gøre? Hvornår stopper det?

Økonomernes svar på sådanne spørgsmål er tit løgne på linje med de svar man får når man spørger sin statsminister: Hvorfor går vi krig? Hvorfor bomber vi det uskyldige irakiske folk? Hvornår stopper det?

Og disse spørgsmål og løgnagtige svar hænger da også sammen i et større spind af løgne der på mere eller mindre snedig vis bliver spundet af den, for tiden, herskende klasse i Danmark

I det kapitalistiske samfund er der indbygget økonomiske kriser – såkaldte overproduktionskriser, de kommer når kapitalisterne til fulde har udnyttet og udbyttet deres gamle markeder og derfor i deres jagt på profit må søge nye. Det giver dem et større marked og når dette marked så er udtømt er krisen kun vokset og kræver derfor et endnu større

marked og en endnu større krig...

Jo længere frem i tiden imperialismen vil bestå som samfundssystem jo større vil kriserne vokse sig!

Det er derfor Danmark på nuværende tidspunkt befinder sig i en krig mod Irak og grunden til økonomerne ikke kan finde ud af det er, at de er i lommen på kapitalen og uddannet på den kapitalistiske stats institutioner.

Der er også derfor DKU er modstandere af krigen mod Irak, fordi DKU

ikke mener at profit skal komme før mennesker.

Fordi DKU mener at menneskeliv er mere værd end at monopol som Mærsk tjener penge.

Der er også derfor at DKU uforbeholdent støtter enhver form for modstandskamp, væbnet som uvæbnet, fra det irakiske folks side imod besættelsesmagterne.

DKU mener at alle der ikke støtter den irakiske modstandskamp fuldt ud, er medvirkende til en fortsat besættelse af Irak!

Vores tanker og håb går til den irakiske befolkning og deres kamp for fred, frihed og retfærdighed!

**- Alle tropper ud af Irak!
- Israel ud af Palæstina!
- FN ud af Afghanistan!
- Rusland ud af Tjetjenien!
- Frankrig ud af Elfenbenskysten!
- Krig mod Krigen!**

DKU 5. KONGRES

Vedtaget af DKU 5. kongres

Regeringsalternativerne og den folkelige modstand

*'Enhed mod højre' er ikke
enhed med
socialdemokraterne mod
Fogh og Co.
Det er enhed mod krig,
imperialisme og
nyliberalisme*

Krigsforbryderregeringen Fogh står ifølge opinionsundersøgelser til genvalg. Medmindre SR og dets støttepartier SF og EHL virkelig får sat en slutspurt ind, der rykker i valgkampen, vil statsministeren efter valget stadig hedde Anders Fogh, og socialdemokraternes formand ikke længe hedde Lykketoft.

'Midten' står til højre

Socialdemokraternes og De Radikales problem er, at de ikke har ført oppositionspolitik under Fogh-regeringen. Nu kan Pia Kjærsgaard slynge Marianne Jelved i hovedet, at hun - Kjærsgaard - har fortrængt Jelved som kvinden i 'midten i dansk politik'. Socialdemokraterne må fortælle, at Fogh ikke i virkeligheden er en skjult socialdemokrat, men bare lader, som om han er det.

De danske højrefolk har held med at fremstille sig, som om de fører en 'bred folkelig midterpolitik'.

Hvordan kan det gå til? Forklaringen er ikke bare, at socialdemokraterne og De radikale har undladt at føre en klar oppositionspolitik. Forklaringen er den enkle, at VK-regeringen og SR-oppositionen faktisk er enige om de store linjer i dansk politik: *De står alle på imperialismens og nyliberalismens positioner.*

De er enige om at støtte USA og dets 'krig mod terror' og dets 'korstog mod tyranni'. Enige om dansk militær deltagelse i Afghanistan, i besættelsen af Irak o.s.v.

De er enige om at EU skal udvikles til en stormagt på basis af unionsforfatningen - og om at det skal være verdens førende økonomi i år 2010.

De er enige om 'det nyliberale projekt' - om den imperialistiske globalise-

ring, opbygningen af EU på basis af den nyliberale økonomiske doktrin og omformningen af det 'gamle' Danmark i nyliberalismens billede.

Både krigsforbryderregeringen Fogh og Lykketofts og Jelveds parlamentariske 'alternativ' står til højre. Derfor må opbygningen af enhed mod højre - arbejderklassens enhed og en folkelig enhed - ikke bare rette sig mod Fogh og Co., men også mod det parlamentariske 'alternativ' SR.

Netop fordi Lykketoft/Jelved ikke udgør et reelt politisk alternativ til Fogh og Co. er det så vanskeligt for dem at mobilisere en virkelig begejstring blandt de unge, arbejderne og folk på overførselsindkomster, som kunne feje Fogh-slængt bort, sådan som det har fortjent.

Men fortsætter krigsforbryderregeringen Fogh, vil kampen for at den drages til ansvar for sine forbrydelser også fortsætte.

Enhed mod krig, imperialisme og nyliberalisme

Enhed mod højre er enhed i arbejderklassen og en bred folkelig enhed mod krig, imperialisme og nyliberalisme. Mod 'krigen mod terror', krigen i Irak, mod det amerikanske globale diktat med dets fascistiske træk, mod supermagt EU og dets unionsforfatning, mod nyliberalismens, privatiseringens og baglæns-reformernes angreb på levevilkår og sociale forhold i Danmark.

Det er det, klassekampen i Danmark drejer sig om i disse år. Det er det, som er baggrunden for den gigantiske anti-krigsbevægelse, som har manifesteret sig op til Irak-krigen, og som giver et klart flertal i befolkningen for at Danmark skal ud af det forbryderiske eventyr i Irak. Den massive EU-modstanden eksisterer fortsat og frygtes af begge regeringskonkurrenter. Og talløse protester, aktioner og bevægelser har ledsaget S- og V-regeringernes 'angreb på velfærden' - fra udliciteringer og privatiseringer, til angrebene på efterlønnen o.s.v.

Global pizza

Både Fogh og Lykketoft/Jelved vil fortsætte den danske deltagelse i Afghanistan, Irak og krigen mod terror som en del af den amerikanske krigskoalition. Lykketofts tøvende signaler om at formindske den danske militære tilstedeværelse i Irak til fordel for en mere 'humanitær' har intet at gøre med det nødvendige brud med den amerikanske krigskoalition og dens fupregeringer i Irak, heller ikke den kommende fupvalgte regering.

De er alle enige om at manipulere danskerne til et Ja til unionsforfatningen - og har her fået SFs støtte.

Og de vil forsætte den nyliberale politik for udflagning af arbejdspladser, privatiseringer, reallønssald, 'struktureform' og 'velfærdsreform' - til gavn for monopolerne og milliardærene og på arbejdernes og det store flertals regning.

Modstanden mod hele dette reaktionære projekt eksisterer uden for folketinget, på de enkelte områder i form af slagkraftige bevægelser, og som en reel politisk enhed i form af summen af disse bevægelser.

Den folkelige modstands krav

Ved dette folketingsvalg har denne modstand imidlertid ikke noget talerør.

Enhedslisten forsøger at fremstille sig som 'bevægelsernes' talsmand, men det er en sandhed med så store modifikationer, at det bliver en løgn.

Det bliver en løgn i samme øjeblik partiet anbefaler og støtter en socialdemokratisk ledet regering, som står på imperialismens og reaktionens positioner, som er en del af det danske højre.

Enhedslistens påstand om, at den er talerør for bevægelserne uden for parlamentet, må også tages med mere end et gran salt. Antikrigskoalitionen *Nej til krig* f.eks. har fordømt det kommende irakiske 'valg' som et fupvalg, en farce, som tjener krigskoalitionens og USA's interesser. Både Enhedslisten og SF har imidlertid godkendt farcen og tilmed bevilget penge til at herboende folk af irakisk afstamning, både danske og irakiske statsborgere, kan få transportpenge til at stemme ved fupvalget.

Af alle disse grunde kan den virkelige folkelige opposition - oppositionen uden for parlamentet - ikke sætte sin lid til, at en socialdemokratisk ledet regering udgør et reelt alternativ til Fogh, der vil forsvare og søge at gennemføre dens krav, men tværtimod også hører til blandt modstanderne.

Derfor er den eneste farbare taktik for modstanderne af krig, union og nyliberalismen i forhold til folketingsvalget at rejse sine krav over for samtlige partier, over for begge regeringsalternativerne - og ikke at støtte det ene mod det andet.

Det er ikke lykkedes at få SR til at komme med klare udmeldinger om, at man vil bryde med den amerikanske krigskoalition og trække tropperne hjem. Den er mindst lige så unionsbegeistret som Fogh og Co. Og den vil også gennemføre en hel række 'velfærdsreformer' på det store flertals bekostning for at 'redde velfærden', som de alle siger. Den afviser i realiteten at gøre de krav til en helt anden politik, som er rejst fra arbejdspladser, fagligt aktive, studerende og elever, til sit program.

Der er en anden vej end at støtte et regeringsalternativ, som ikke er noget reelt alternativ: det er at styrke den reelle opposition uden for parlamentet og at rejse dens krav med en sådan slagkraft, at ingen regering kan sidde den overhørig.

Alle på gaden 19. marts 2005!

Global aktionsdag 2-året for starten på Irak-krigen Stop besættelsen af Irak! De danske tropper hjem NU!

Demonstration i København og andre danske byer

Arr. Nej til krig

Tag med på

Antifascistisk og antiimperialistisk sommerlejr på Midtsjælland 8. juli – 15. juli 2005

- * USA's globale strategi
- * Irak, Palæstina, krigen mod terror
- * Statsfascisme og nazibevægelser
- * Den europæiske Union og globaliseringen
- * Folkenes modstand
- * Debat, musik, teater, sport, fest...

Start fredag den 8. juli om aftenen – Afrejse fredag den 15. om morgenen

Priser med 7 overnatninger og fuld pension: 1.150,- Fattigrøve og unge 900,-
Børn 7-13 300,- Børn under 7 gratis. Ophold pr. døgn 190,-

For tilmelding, kontakt

DKU på tlf. 60 80 96 96 / email: dku@dku99.dk

APK på 35 43 49 50 / email apk@apk2000.dk

eller skriv til

DKU c/o Oktober, Egilsgade 24 kld., 2300 KBH S

Husk at oplyse navn, adresse og evt. email

Arr: DKU, Unge mod fascisme, Stop Terrorkrigen, APK m.fl.

Svar på tiltale

"Autonome" svendborgensere

Anders Fogh Rasmussen, Danmarks statsminister, holdt en tale på Gerrits plads i Svendborg.

For at vise vores foragt for Foghs udemokratiske Irak-politik valgte vi at tage imod Foghs invitation til dialog

Anders Fogh blev i Svendborg mødt af en masse mennesker, der ville give udtryk for sin utilfredshed med, at han stik mod, hvad et flertal af befolkningen ønskede, har ført landet ind i en angrebskrig med over 100.000 civile ofre som følge (sikkert det dobbelte, eftersom man ikke har opgjort, hvor mange irakere der døde under det, man kalder selve krigen).

Der var tale om en fredelig og lovlig demonstration, hvor folk med deres stemmer gav deres utilfredshed til kende.

Alligevel blev demonstrationen i medierne omtalt som optøjer. Interessant nok kunne dette ikke bakkes op af de billeder, der samtidigt blev vist, men dette forhindrede altså ikke (de statskontrollerede) tv-stationer i at fremstille dette som et angreb på selve det hellegte demokrati. At kunne demonstrere og råbe sin mening offentligt plejer ellers at være en af den slags rettigheder, man kræver, at andre lande giver deres befolkninger. Det er også interessant, at på cirka halvdelen af de viste optagelser kunne man kun høre VU'ere råbe. Gør det VU udemokratisk?

Søren Larsen fra "autonome" svendborgensere udtaler:

"Urobetjentene var meget voldsomme og forsøgte at skabe en anspændt stemning imellem politi og de folk, der viste deres modstand mod

Fogh."

VK-regeringen har i deres periode ødelagt vores uddannelsessystem, lukket grænserne, skåret ned på ulandsbi-standen, smadret det fri kunstnerliv, lukning af Christiania, udvisning af "udlændinge", beskåret den kollektive trafik, forringet livskvaliteten for kon-
tanthjælpsmodtagere, arbejdsløse, hjemløse og stofmisbrugere.

Vi har fået nok!

Citat, "autonome" svendborgensere:

"100.000 døde. Morder. Fogh har blod på hænderne."

Vi vil samtidigt opfordre til civil ulydighed over alt på hans vej.

Steen Kaster

Talsmand for gruppen

"autonome" svendborgenseres

Vores første ti timer ved magten

Vi vil sende Kultur-Brian hjem til sine forældre til genopdragelse. Genindføre demokrati i Danmarks Radio, Universiteterne, osv.

Vi vil lukke det nationaløkonomiske institut og brænde deres bøger. Sende et sjak fra Muresvendenes Fagforening ned og lede den danske bataljons nye job med at genopbygge Falluja.

Genindføre portostøtten og sende Københavns politi hjem til Jylland.

Vi vil omskole undervisningsminister Tørnæs til dyrepasser. Genindføre gratis og sund mad til børn i institution.

Vi lover at Per Stig Møller aldrig forlader Danmark igen. Genindføre gratis HF, gymnasium osv.

Vi tage et alvors ord med Den himmelske Fader om en bestemt kirkeminister - måske er der en ledig kontor stilling.

Genindføre rimelige takster på den offentlige trafik. Og forbyde afbrænding af fossilt olie.

(Bertel Haarder er allerede blevet tilbudt et job som assistent træner på Sydafrikas krumspingslandshold.)

Vi glæder os til at gøre Anne Marie Helger til kultur- og tøjminister.

Og sidst, men ikke mindst, vil vi sende Fogh Rasmussen 60 år tilbage i tiden.

PS. Vi har ikke nogen politisk forbindelse til Enhedslisten

Demonstration

Træk de danske tropper ud af Irak!

Lørdag den 5. februar

Kl. 13.00

fra Christianshavns Torv

Talere:

Hanne Reintoft, Flemming Pless, Søren Søndergaard, Holger K. Nielsen

Kl. 14.30 til 17.30

i Den Grå Hal på Christiania

Billeder fra kultur i København

Der bygges en apartheidmur på Rådhuspladsen

Der er mange kulturelle indtryk fra de sidste 14 dage. De videregives her med få kommentarer.

Mogens Høver havde de sidste 14 dage i januar i anledning af sin 75-års fødselsdag en retrospektiv udstilling af billeder i Kvarterhuset i nordvest-kvarteret. Torturen og krigen i Irak blev skildret i nogen af de nyere billeder. Her ses *"Herskernes symboler udskiftes"* og *"Triptykon: Abu Graib"*.

Pilegården, medborgerhuset i Brønshøj, har startet Musikforeningen fra

Runddelen til Pilegården. Foreningen vil arrangere musikbegivenheder og skaffe øvefaciliteter og samarbejde med radio- og tv-stationer i områderne Ydre Nørrebro, Nordvest og Brønshøj. Spis og dans lokalt, er en måde at sige det på. Fredag den 28/1 løb det første arrangement af stablen, en kæmpesucces med langt større interesse, end lokalerne kunne rumme. Til lejligheden var sammensat et *"Retro Rock Band"* bestående af Sir Henry, Krølle Erik, Leonardo Pedersen, Hans Knudsen, Børge Biceps & Søren Berlev.

Riv-muren-ned byggede en mur på Rådhuspladsen lørdag den 29/1 og rev den ned igen. Indimellem kunne forbipasserende skrive graffiti på muren. Mange greb chancen.

Samme dag byggede elever fra Krogerup Højskole med forbipasserendes hjælp *'en anden verden'* på Nytorv.

I en blomsterforretning på Landemærket udstillede Evelyn Mittmann sine blomsterbilleder. Begge dele fik et nyt liv af sammenstillingen.

Søndag den 30. januar havde Socialpolitisk Forening indkaldt til et kæmpe kulturelt arrangement i Vega. Seks

timers politisk underholdning, meget af høj klasse. Fange-koret fra Vridsløselille var nok det, der gjorde det største indtryk. Jeg mindedes, da jeg midt i firserne hørte ANC Cultural Workers samme sted. De havde noget på hjerte.

Nå, tilbage til hverdagen, som Simon Rosenbaum sagde: *"Valget står mellem Lykketot og Fogh, FUCK"*.

GBe

Muren skal væk!

OKTOBER BOGBUTIK København

Egilsgade 24, Kld.
2300 København S
35 43 49 50

Mandag-fredag 14-17.30

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100
5000 Odense C

66 14 89 83

Åbningstid:
Hverdag 12-17.30

Oktober - Århus

Ny Munkegade 88 kld.
8000 Århus C

86 18 40 06

Åbningstid:
Man, ons, fre 14-17.00

Graffiti mod muren

(Valg)kampen om arbejdspladser

Opgraduering, uddannelse, nedsættelse af tænketanke med eksperter med formålet at udforme kort-, mellem- og langsigtede erhvervsstrategier, der inden år 2010 vil udløse 80.000 nye arbejdspladser i Danmark.

Det skorter ikke på fine udtryk og hensigtserklæringer fra Fogh & Lykketoft i valgkampen. Tværtimod fører de deres indbyrdes kamp i kampen ved at overbyde hinanden. Når de stilles spørgsmålet, hvad de konkret vil gøre for at hjælpe flere hundrede slagteriarbejdere i Hjørring, når de bliver fyret, fyrer de selv den samme ovenfor nævnte forblommede remse af.

Det sker i en situation, hvor tusinder over få år har mistet deres arbejdsplads på grund af danske virksomheders udflagningsbølge. Deres globaliseringsiver og glæde ved kapitalens fri bevægelighed forbyder dem at foretage indgreb over for erhvervslivets flytteglæde.

Man kan ikke bebrejde de to partledere, at de sidder stille med armene over kors i denne graverende situation: Begge partier har som regeringsbærende overført milliarder af danske skatte kroner til støtte for udflagningsbølge af danske virksomheder og arbejdspladser. De har ikke i sinde at stoppe affolkningen af fremstillingsvirksomheder.

På kun to år har blot tre virksomheder, Rockwool, Gumlink og ECCO, modtaget 526 millioner kroner i støtte på flyttedagen. De samme tre virksomheder har i samme moment fyret 502 ansatte. Dansk Eternit Holding nedlagde fabrikken i Aalborg, da de flyttede produktionen til Tjekkiet med 250 mio. i støtte. Betal din skat med glæde: For hver million, der gives i støtte, slægtes en arbejdsplads. For hver milliard slægtes 1.000! Hvor meget har Danish Crown i Hjørring fået?

Støtten fremkommer bl.a. via de to fonde IØ (Investeringsfonden for Øst-

De nuværende regeringspartier OG "oppositionen" vil fortsætte med at støtte udflagningsbølgen med milliarder af danske skatte kroner med nedlæggelse af tusinder af arbejdspladser til følge.

Faglig kommentar

landene) og MIØ (Miljøinvesteringsfonden for Østlandene), der blev stiftet under Nyrup-regeringen med Jan Trøjborg (S) som erhvervsminister. VK-regeringen har med stor fornøjelse kørt dem videre. De to "fløje" er enige om fondenes fortsatte eksistensberettigelse. Jan Trøjborg understreger, at fondene har gjort det godt og dygtigt, og foreslår blot en mindre ændring i deres formål:

- Staten kan trække sig ud og investere i mindre lukrative markeder, hvor der er brug for investeringer. Det skal være en målrettet indsats mod de fattigste dele af verden, lyder det magre valgflæsk fra den bejlende eksminister.

Grotesk nok er nogle af "miljø"midlerne givet til at finansiere polsk produktion af slagtesvin. Fagbladet 3f har afsløret, at produktionen baserede sig på fodboldstore udækkede gylletanke, hvilket er i strid med dansk lovgivning. Er Jan Trøjborgs tanke at eksportere svineriet til tredjeverdenslande, der har en større forureningskvote?

Faktum er, at de nuværende regeringspartier, dets støtteparti OG "oppositionen" i globaliseringens og kapitalens fri bevægeligheds navn vil fortsætte med at støtte udflagningsbølgen med milliarder af danske skatte kroner med nedlæggelse af tusinder af arbejdspladser til følge.

Beskæftigelsesminister, Claus Hjort

Frederiksen (V), har iværksat en større løgnekampagne med påstande om, at eksport af danske arbejdspladser medfører netto flere arbejdspladser i Danmark, angivelig fordi konkurrenceevnen styrkes.

Magen til omvendt logik skal man lede længe efter. Kendsgerningerne er, at de tilbageværende arbejdspladser, efterhånden som fremstillingsindustrien rykker udenlands, bliver billigere og ringere servicejob. Så selvom man antager det absolut bedste udfald, at antallet af arbejdspladser bevares, så viser bundlinjen et negativt resultat for danske arbejdere i almindelighed og for dansk selvstændighed i særdeleshed. Med en stadig større udlicitering af dansk industri forværres betingelserne for den kommende danske løsrivelse fra monopolernes EU.

Det er paradoksalt, at "oppositionens" leder hr. Lykketoft og Socialdemokratiet ikke – end ikke i en valgkamp – rejser det mindste spørgsmål ved udflagningsbølgen, der er dobbelt så stor som i vort svenske broderland, endside den statsstøttede udflagningsbølge. Her lå der ellers en mulighed for at skabe den profilering, der for vælgerne kunne gøre en forskel på S og V i en valgkamp, hvor arbejdspladser spiller så stor en rolle. Forklaringen er imidlertid ganske logisk og ligetil:

Lykketoft er ikke blot loyal, men tilhænger af EU's agenda 2010, der har det simple formål at trykke lønningerne langt ned under gulvbrædderne for at kunne konkurrere med USA's udbytning af arbejderklassen.

Der er intet alternativ i en regering med Lykketoft i spidsen.

Alternativet ligger hos arbejderklassen, dets aktioner og strejkevejen. Lad massekampen komme til udtryk gerne før, men i hvert fald efter den 8. februar. Det kan kun gå for langsomt. FJ